

הידברות

עונת שבת

www.hidabroot.org
תפוצה: 293,000 עותקים

ראש השנה | גיליון 620 | כ"ט באבול תשפ"ג
לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il
להפצת העלון: 073-222-1388

גיליון חג
מורחב

יום ההתחדשות

מדוע "ראש השנה" ולא "תחילת השנה"? ומה פשר העמידה למשפט ביום זה דווקא?

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

לעתיד, וידוי בו מביע בפיו את חרדתו, ועזיבת החטא).
ומדוע נידון האדם דווקא ביום זה?

משום שבראש השנה נברא אדם הראשון, כמובא במדרש (דברים רבה, יג): "אדם הראשון נברא בראש השנה שבא [שחל] ביום השישי". בעומקם של דברים, ידועים דברי חכמי תורת הסוד ששני סוגי ניסים מתרחשים בעולם. הסוג האחד הוא נס חד פעמי המתחולל לפי צורך השעה, והסוג השני הוא נס שבעת התרחשותו הוטבע לעד בתאריך היום, באופן שבכל שנה ושנה בהגיע אותו היום חוזרת הארת הנס לעולמנו. ורק פעולה מהסוג השני נקבעה בתורה לחג (כמורחב במבוא לספרנו "האדם המעגל השנה"). ומאחר שיום **בריאת האדם** נקבע בתורה ליום טוב, נמצא שבכל שנה ושנה ביום ראש השנה מוטבעת מסוגלות להתחדשות האדם, מעין יום בריאת אדם הראשון!

ום ראש השנה הוא, כנודע, יום המשפט של אדם בכל הנוגע לעתידו, כלשון המשנה (ראש השנה פרק א', ב'): "בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון".
השם "**ראש השנה**" דורש הסבר. הלא "שנה" היא זמן, ולזמן יש התחלה. ואילו "**ראש**" הוא איבר בגוף. האם השם: "**תחילת השנה**" לא היה נכון וראוי יותר בלשון הקודש?

אולם, הראש אינו רק ניצב מעל הגוף, אלא בו נמצאת מערכת השליטה והבקרה שמנהיגה את כל חלקי הגוף, והוא הקובע את התנהלות כל איברי הגוף. לפיכך, בניגוד לזנב, שמייצג נגרות, הראש מייצג מנהיגות.

בשם "ראש השנה" לימדונו רבותינו ז"ל כי יום זה מנהיג את התרחשויות ומהלכי כל ימי השנה, והוא **הקובע** את אשר יהיה. שהרי הוא היום שבו כל באי עולם עוברים לפני מלך העולם בכל שנה ושנה כבני מרון, מבלי שאיש יוכל להתחמק, ובו ביום נקבע גורל כולם. ומכאן גדולתו וחשיבותו. ולפי מה קובע הקב"ה את גורלו של אחד ביום זה? לפי מדרגתו הרוחנית בשעת המשפט. ככתוב אצל ישמעאל (בראשית כא, יז): "כִּי שָׁמַע אֱלֹקִים אֶל קוֹל הַנֶּעֱרַר בְּאָזְנוֹ הוּא שָׁם". כלומר, אף על פי שהיה גלוי וידוע לפני ה' שעתידיים בני ישמעאל להרע לבני ישראל, לא נשפט ישמעאל אלא לפי מדרגתו באותה שעה. ומאחר שעתה היה ראוי לישועה, נידון הוא באשר הוא שם.

נמצא שככל שהאדם מרומם את עצמו ביום זה, באמצעות קבלות טובות ונכונות שמקבל להמליך על עצמו את מלכו של עולם בכל תחומי החיים, כך נעשה ראוי יותר לגזרות טובות של שפע ברכה והצלחה בכל ענייניו, ולהיכתב ולהיחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום (זאת בצירוף תשובה אמיתית על חטאי העבר, הכוללת חרטה על העוונות שעשה, קבלה

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

יש לי ילדים קטנים ואני לא מצליחה להגיע לבית הכנסת בימים הנוראים. האם אני מפסידה מצוות?

לאשה יש תפקיד רם ונעלה, והוא חינוך הדור הבא. ולכן התפקיד הראשון של האישה הוא להיות עם הילדים, ורק לאחר שבגרו ניתן יהיה להצטרף לתפילות בבית הכנסת. וכך נהגה אמי מורתי, שעד שאחי הצעיר גדל והלך לבית הכנסת, היא נשארה בבית, ואבי מו"ר היה תוקע עבורה בבית ותפילותיה היו בבית.

מה אמורים לכוון בזמן תקיעת שופר בראש השנה?

מצוות התורה הן רבות, ובכל מצווה מכוונים לקיים את רצון הקב"ה בלבד. ולמי שאינו מבין בחכמת הקבלה, כפי שמצוי ברוב כלל ישראל, אסור לכוון ככוונת הכתובות בסידורים, אלא לבו ומחשבותיו מיוחדים לקיום מצוות תקיעת שופר. כך גם במצוות ישיבה בסוכה או נטילת לולב.

זמן כניסת וציאת שבת

מוצ"ח ר"ת	מוצאי חג	מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
19:59	19:19	20:00	19:20	18:10	ירושלים
19:57	19:21	19:58	19:22	18:27	תל אביב
19:59	19:20	20:00	19:22	18:19	חיפה
19:59	19:20	20:00	19:21	18:27	ב. שבע

התימה על שותפות מלאה עם הרה"ג זמיר כהן שליט"א
היא חתימה לחיים!

חותמים לשנה טובה

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ!

מאות ואלפי נפשות מבקשות חיים.

פרויקט "אמא" שעל ידי הידברות מאפשר להן לזכות לחיים
שהעניק להן הקב"ה.

את פדיון הכפרות מעבירים לפרויקט "אמא" שע"י הידברות,
וזוכים לרחמי שמים במידה כנגד מידה, נפש תחת נפש!

פדיון כפרות ל"אמא" לחיים

חיים כלכם היום!

אמא, או שחלילה לא. וזה קורה הרבה, ממש מול עינינו, בלי שנשים לב.

זה כבר עניין של חיים, ממש חיים.

כמה לבטים, כמה ייסורי נפש וגוף עוברים על אישה שנמצאת בדילמה, אם להמשיך או לוותר על החלום בגלל קשיים כלכליים, נפשיים או בריאותיים.

המציאות הבלתי נתפסת הזאת הביאה את הפעילות המסורות של הידברות, בשמו ובשליחותו של מורנו הרב זמיר כהן שליט"א, להבין שצריך לקום ולעשות מעשה.

פעילות הידברות מעניקות אוזן שומעת וכתף לבכות עליה, ודואגות לכך שמאות תינוקות כבר חיות בעולם לאמהות רגועות ומאושרות שהמתינו רק להם עם המון המון אהבה, אהבה של אמא.

מאות ואלפי חיים חדשים שהיו נתונים בסכנה נמצאים בעולם בכל זאת, בזכות אמא. בזכות האמא, הביולוגית ובזכות פרויקט "אמא" שע"י הידברות.

פרויקט "אמא" הוא פרויקט של חיים, וזה לא משחק מילים!

קיומו של הפרויקט הוא קיומם של חיים חדשים. והוא גם ההזדמנות שלנו לזכות לחיים!

בערב יום הכיפורים הזה, אנחנו זוכים לחיים!

את פדיון הכפרות מעבירים לפרויקט "אמא" של הידברות וזוכים לרחמי שמים, מידה כנגד מידה, נפש תחת נפש!

אם אנו נציל נפשות ונעניק להם חיים, נזכה שגם הקב"ה יציל את נפשותינו, ויעניק לנו חיים!

**פדיון כפרות ל"אמא",
לחיים טובים ולשלום!**

בלבוש לבן, בטלית קדושה, בלב נשבר ובעין דומעת עומדים אנו בימים קדושים אלה בתפילה לפני ריבונו של עולם, ומבקשים!

ומה אנו מבקשים?

מה לא.... בריאות טובה, פרנסה, זיווגים הגונים, זרע של קיימא, שיהיה שלום בארץ, שנראה נחת מהילדים ועוד ועוד.

אבל לפני הכל מבקשים אנו דבר אחד בסיסי וחשוב הרבה יותר:

חיים!

כן. פשוט חיים. אנחנו רוצים לחיות.

ואנחנו מבקשים מהקב"ה שיזכה אותנו ויתן לנו חיים, שנזכה להמשיך ולעבוד את עבודת ה' כאן בעולם הזה לאורך שנים, עד זקנה ושיבה טובה.

פשוט חיים!

ומא'י שם, מהמרחקים, מגיעה לאוזננו קול זעקה, קריאת מצוקה, שוועה נואשת שמבקשת גם היא דבר אחד:

חיים!

זהו קול זעקתן של נשמות טהורות שמבקשות גם הן את ההזדמנות לחיות, להיולד, לעשות את המסלול שקבע הקב"ה, של "ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות" וכו'.

את הזעקה הזאת הם מפנים אלינו! ומדוע אלינו?

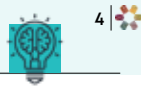
כי הקב"ה ברחמיו נותן חיים, אבל הוא נותן לנו את האפשרות לעזור גם להם לזכות לכך.

ואת האפשרות הזאת לעזור בחר הקב"ה לתת לנו כמתנה נפלאה. הקב"ה אומר לנו: אם תעשו את הצעד הקטן שלכם ותעניקו להם חיים, אף אני ברחמי אעשה עמכם מידה כנגד מידה, ואתן גם לכם, חיים!

אי אפשר, אי אפשר לתאר במילים את הדבר הכביר שהוא "להיות אמא".

אבל גם אי אפשר בכלל לתאר במילים מה קורה כשאישה נדרשת להחליט "לע" אם היא רוצה להיות

טובים ולשלום << 073-222-1212

איך מבטלים גזרות קשות?

האם בראש השנה צריך לפחד או לשמוח, ומה ניתן לעשות כדי להציל את השנה החדשה?

את תשובתנו ולסלוח לנו. והנה לשון המדרש: "מנין שהקב"ה לוקח שוחד? שנאמר: 'ושוחד מחיק רשע יקח' (משלי י"ז, כ"ג). ומה השוחד שנוטל מן הרשעים בעולם הזה? תשובה ותפילה וצדקה. אמר הקב"ה: בני, עד ששערי תפילה פתוחים עשו תשובה, שאני לוקח שוחד בעולם הזה" (מדרש תהלים (בובר), מזמור י"ז). ביכולתנו להשתמש בשלוש פעולות אלה כדי להמתיק את הדין ולהשפיע על מה שיחלט עבורנו לשנה זו.

יראה ושמחה - איך זה מסתדר?

לצד היראה בראש השנה, צריך גם לשמוח ביום זה, כפי שנאמר: "עבדו את ה' ביראה, וגילו ברעדה". בספר נחמיה מתואר המעמד שעשו שבי ציון מבבל בראש השנה, לאחר שבעים שנה של גלות. הם שומעים את קריאת התורה ובוכים, כאשר הם מבינים עד כמה הם התרחקו מה'. נחמיה ועזרא, מנהיגי שבי ציון, עומדים ואומרים לעם: "היום קדש הוא לה' אלקיכם, אל תתאבלו ולא תבכּו... כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא קעזכם". זהו יום קדוש, יום של **קבלת מלכות שמים**, ולכן אין ראוי להתאבל בו. להפך, לצד היראה ישנה מצוות שמחה ביום זה. בנוסף, יש לבטוח בה' שיוציאנו זכאים, וכך גם מובא בתלמוד ירושלמי: "בנוהג שבעולם, אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו, שאינו יודע היאך דינו יוצא. אבל ישראל אינם כן, אלא לובשים לבנים ומתעטפים לבנים ומגלחים זקנם ואוכלים ושותים ושמיחים, יודעים שהקב"ה עושה להם ניסים" (ראש השנה, פרק א', הלכה ג').

- של צדיקים גמורים, רשעים גמורים ובינוניים. צדיקים גמורים - נכתבים ונחתמים לאלתר לחיים, רשעים גמורים - נכתבים ונחתמים לאלתר למיתה, בינוניים - תלויים ועומדים מראש השנה ועד יום הכיפורים. כלומר, בינוניים נכתבים בראש השנה, אך החתימה הסופית תהיה ביום הכיפורים, כשבמהלך ימים אלו ניתנת להם ההזדמנות לעשות תשובה.

התלמוד הירושלמי (תענית פרק ב', הלכה א') אומר לנו שישנם שלושה דברים שמבטלים את הגזרה - תפילה, צדקה ותשובה. והרמב"ם כותב על כך: "מדרכי - התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בבכי ובתחנונים, ועושה צדקה כפי כוחו, ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו. כלומר, אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותם המעשים, ומשנה מעשיו כולם לטובה ולדרך ישרה" (הלכות תשובה פרק ב', הלכה ד'). כאשר אדם משנה את מעשיו, המהות הפנימית שלו משתנה, והוא הופך לאדם אחר מבחינה רוחנית. ואז, אותה גזרה ראשונית שנגזרה עליו מתבטלת, וזאת משום שהוא אינו אותו אדם עליו נגזרה הגזירה. המדרש אף מכנה את שלוש הפעולות אלה - תשובה, תפילה וצדקה - כ"שוחד" שה' מקבל, עבורו הוא מוכן לקבל

בראש השנה, הוא יום הדין, נשמתו של כל אחד ואחת מאיתנו נשפטת יחידה ובודדת בפני בורא עולם. כל מה שיהא עמנו במהלך השנה הקרובה נכתב ברגעים אלו ממש. כמו שגוף האדם פועל ומתפקד לפי "הוראות" מרכז הפיקוד, שנמצא בראש - כך גם כל השנה כולה תיראה על פי מה שהוחלט בראשה, ביום ראש השנה. והלב רועד.

ביום זה אנו נבדקים ונבחנים: אילו מעשים טובים ומצוות עשינו במהלך השנה, ואילו עבירות? כיצד ניצלנו שנה שלמה של חיים ומשאבים? האם התקדמנו רוחנית במהלך השנה? על אילו קשיים וניסיונות הצלחנו להתגבר? האם יש הבדל בין ה'אני' של סוף השנה לבין ה'אני' של תחילת השנה?

התלמוד (ראש השנה טז ע"ב) מגלה לנו שבראש השנה נפתחים שלושה ספרים

זה אפשרי

הרב יצחק פנגר

אצלו, והיא: כתיבת מכתב הכרת הטוב. כיצד עושים זאת? נסו להיזכר במישהו שעשה עבורכם משהו שאתם אסירי תודה לו עליו מאוד, אך מעולם לא הבעתם בפניו את הכרת הטוב שיש לכם כלפיו. נסו לחפש מישהו חי, שאתם יכולים לפגוש בשבוע הקרוב, פנים מול פנים. זה עשוי להועיל אם תבחרו מישהו שלא חשבתם עליו בתקופה האחרונה. כתבו לו מכתב, בפנייה ישירה ובכתיבה מהלב. ציינו דברים ספציפיים שעשה עבורכם, שהשפיעו עליכם ועל חייכם מאוד. השתדלו להיות כמה שיותר אמיתיים ומחשיים. כתבו בערך 300 מילים.

אם זה אפשרי, הביאו את המכתב הזה לאותו אדם, ואף הקריאו לו אותו. קחו את הזמן בקריאת המכתב. כשאתם קוראים, שימו לב לתגובות שלו, וגם לתגובות שלכם. אחרי שקראתם את המכתב, היו פתוחים לתגובות שלו, ודברו על הרגשות של שניכם. השאירו את המכתב אצלו כשאתם עוזבים. אם המרחק הפיזי מונע מכם לבקר את אותו אדם, דברו בטלפון או דרך שיחת וידאו.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'. להכרזה היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

הטוב הפנימי

יש בכם עוד קולות, חוץ מזה ההרסני. הזמינו אותם

מחשבות שליליות והרסניות, תחשוב מה הצד הטוב שבך היה עושה, או יכול לעשות כעת. אולי לקום וללכת מהמקום? אולי להתקשר לאמא לשאול בשלומה? וכו'. לאמץ גישה סקרנית - למה אני עושה את זה? איזה חלק בי דוחף אותי למקום הזה? העיקר, חפשו בעצמכם מעט טוב, תכירו בו ותחזקו אותו.

מכתב הכרת הטוב

נסיים במטלה שנחשבת לאחת המועילות בהעלאת רמת האושר של האדם, ובפרט בחיזוק הכרת הטוב

בשבוע שעבר דיברנו על כך שבכל אחד יש קול פנימי חיובי, ושעלינו למצוא אותו. איך עושים זאת? **שלב א'**: לזהות את האויב. לתת לו שם, צבע, מוזיקה - הגדרה מהווה גם גדר. תיחום, הגבלה של אותו קול/כוח. תקרא ליצר הרע שלך בשם... לדוגמא: "ג'ורג'".

שלב ב': להזמין קולות נוספים. אם האדם יבדוק, הוא יגלה שיש בתוכו קולות אחרים, ברגע שתגלה אותם, תתענג על ההרגשה שאתה לא נתון למרותו של שליט יחיד, דיקטטור שאין עוד מלבדו. שאל את עצמך, מי אתה? ייתכן שתענה - האפס, הטיפש, המכור... כל אלה הם ורסיה של אותה תשובה. יש בך גם משהו טוב? ואז אתה תגלה למשל שאתה רגיש, אכפתי, אוהב לעזור ועוד. תן גם לצד החיובי שלך שם... לדוגמא: "חמודי". ואז מתחיל משא ומתן פוליטי - קודם כל צריך לקחת את הדיקטטור (הקול השלילי, היצר הרע), ולשים אותו במקומו. לא צריך לערוף את ראשו (עדיין לא ימות משיח). עצם זה שישנם קולות אחרים שמדברים - זה כבר הישג.

הבה ונסתקן - עשה משחק תפקידים. כשהיצר הרע משדל אותך לעשות מעשים לא טובים, לחשוב

העלון מופץ השבוע ב-293,000 עותקים. בזכות אלפי יהודים שאנפת להם! אנפת גם לך מייכחי הרבים? חייגו! 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

היצברות | עורך דודו כהן | עורכת משנה דבי רייכמן | עריכה גרפית שני מויאל | הפצה ולוגיסטיקה טליה זכריה, אסתר שמיר

נוף כנרת | במלון נוף כנרת | שבת רוחנית, מרעננת ומלאת חוויות | שישי-שבת פר' בראשית | הרב שמואל פריץ | הרב אברהם קואס

סגולה שלא יחסרו מזונותיו כל ימות השנה, לומר בליל א' וב' של ראש השנה וביום, ובליל יום הכיפורים וביום, קודם הקדיש האחרון שלפני "עלינו לשבח", מזמור כ"ד שבספר תהלים, "לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה" וגו', בכוונה עצומה ובנעימה, ויאמר מיד אחר כך תפילה על הפרנסה. ומקובל בבתי הכנסת, לומר תפילה זו מול ההיכל הפתוח. ויש שנהגו למכור את פתיחת ההיכל לתפילה זו תחת השם "פתיחת ההיכל לפרנסה".

במזמור זה יש כוונות גדולות, ונרמזו בו שמות הקודש המועילים מאוד לפרנסה. וכתב החיד"א, שיכוון היטב בכל שמות הו"ה שבפרק זה, בניקוד דלהלן: הו"ד בשוא, הה"א בסגול, והו"ו בקמץ (או בחולם, ואות ה"א אחרונה בשוא), ונקרא "שם הפרנסה".

הטעם לאמירת מזמור זה כסגולה לפרנסה, ביאר ה"ישמח ישראל" כי יום ראש השנה הוא יום המלוכה, וכשאומרים ומכריזים "לה' הארץ ומלואה", כאשר נדע שהכל הוא שלו, אז בטובו לא יחסר לנו מזון לעולם ועד, והוא מסוגל לפרנסה. באמירת הפסוק: "נקי כפים ובר לבב" יבדוק את עצמו שהוא נקי וזך מכל חשש גזל וכדומה, ויעשה על כך תשובה.

פרנסה לכל השנה

מזמור "לה' הארץ ומלואה"
וסגולות נוספות לפרנסה
במיוחד בראש השנה

אמירת "פוחת את ידך" בכוונה

בעשרת ימי תשובה, שמתחילים בראש השנה ומסתיימים ביום כיפור, נקבעים מזונותיו של האדם, כמה ירוויח וכמה יוציא, כפי שמפורש בתלמוד בבלי מסכת ביצה. ולפיכך בפרט בימים אלו, בעת אמירת מזמור "תהילה לדוד", באומרו פסוק "פוחת את ידך וכו'", יכוון היטב כי הקב"ה זן ומפרנס לכל. ורבנו האריז"ל בשער הכוונות הוסיף כוונות של שמות קודש: באומרו "פוחת את ידך" יכוון בראשי תיבות בשם: פא"י (הוא חיבור שם הו"ה ואדנ"ת העולים בגימטרייה צ"א), וסופי תיבות שם: חת"ך (חת"ך בחילוף אותיות א"ת ב"ש הוא שם סא"ל, והוא גימטרייה שם פא"י). ובתיבת "משביע" יכוון שהוא בגימטרייה חת"ך.

אבינו מלכנו

באמירת "אבינו מלכנו", באומרו "אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה", יכוון בשם קדוש: דִּיקְרָנוֹס"א, הממונה על הפרנסה. שם זה הוא בגימטרייה "חת"ך" יחד עם ג' אותיותיו (431), והוא בגימטרייה "מפרנס" (430) עם הכולל.

מתוך סדרת הספרים "אוצר הגלגולים". לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להיברות שופט או חייגו: 073-222-1250

הלכות הנוגעות לתקיעות שופר

מה צריך לכוון בזמן תקיעות
השופר בראש השנה?

מה הסיבה שנוהגים לכסות את השופר בשעת הברכות ולגלות אותו בשעת התקיעה בלבד?
שני טעמים נאמרו בפוסקים:

א. בספר קדמת הזוהר לרבנו דוד לוריא כתב שזה זכר למה שמסופר במדרש שכאשר אברהם ערך את העצים לעקידה, נטל את יצחק אבינו והצניע אותו שלא יזרוק עליו השטן אבן ויפצע אותו ויפסול אותו לקרבן, וכיוון שהשופר בא להזכיר עקידת יצחק, אנו מצניעים את השופר, זכר למה שאירע שם.

ב. בליקוטי מהר"ח (ח"ג דף ע' עמ' א') כתב שהטעם הוא שלא יתאחז השטן בשופר ויעכב התוקע מלתקוע (שופר בציון פרק ה' עמ' רמ"ג).

מה הטעמים למצוות תקיעת שופר בראש השנה, ומה עלינו לכוון בשעת התקיעות?

בספר אבודרהם (תפילת ראש השנה) כתוב עשרה טעמים מדוע ציוותה התורה לתקוע בשופר ביום ראש השנה, וטוב לכוון בהם בשעת התקיעות, נכתוב את חלקם:

א. כיוון שביום זה ברא הקב"ה את העולם ומלך עליו, וכך דרך העולם מממליכים את המלכים בתחילת מלכותם שתוקעים לפניהם בחצוצרות ושופרות, כך אנו ממליכים את בורא עולם וכמו שאמר דוד המלך (תהילים צ"ח): "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'".

ב. ראש השנה הוא היום הראשון לעשרת ימי תשובה, ולכן אנו מכריזים שכל מי שרוצה לשוב בתשובה זה הזמן, וכך היתה דרכם של המלכים, להזהיר תחילה את המדינה על הגזירה שלהם.

ג. להזכיר מעמד הר סיני שני שנאמר בו "וקול שופר חזק מאד", ולכוון שכעת אנו מקבלים על עצמנו מה שקיבלו אבותינו.

ד. להזכיר לנו להאמין בדברי הנביאים שנמשלו כתקיעת שופר, כמו שנאמר (יחזקאל ל"ג): "ושמע השומע את קול השופר...".

ה. להזכיר את חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמת האויבים. וכשאנו שומעים את קול השופר, נבקש מאת ה' על בניין בית המקדש.

ו. להזכיר עקידת יצחק שמסר נפשו על קידוש ה', וכך אנו מוכנים למסור נפשינו על קדושת ה' ויעלה זיכרונו לטובה.

ז. כשנשמע קול השופר נרעד ונפחד, כי טבע השופר להרעיד את הלבבות.

ח. להזכיר את יום הדין הגדול והנורא ולירא ממנו, שנאמר בו "קרוב יום ה' הגדול", קרוב ומהר מאוד יום שופר ותרועה.

ט. להזכיר את יום הגאולה וקיבוץ גלויות, שבו נאמר "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול".

י. להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה, כמו שנאמר: "כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוו נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו".

אדם שהלך לשירותים באמצע התפילה בשעת התקיעות, האם יכול לברך ברכת אשר יצר, או שנחשב להפסק?

אם היה צריך לנקבו בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד - מותר לברך אשר יצר, ואינו נקרא הפסק (שו"ת מנחת יצחק חלק ד' סימן מ"ז, שו"ת שבת הלוי חלק ה' סימן מ"ו).

האם מותר להתוודות בזמן התקיעות?

בסידורים של בני עדות המזרח ישנו נוסח של יודיו כתוב בתקיעות דמיושב בין סדר תשר"ת לתשר"ת יש יודיו אחד, ובין סדר תשר"ת לתשר"ת ישנו יודיו נוסף. מקור הדין הוא על פי שער הכוונות (דף צ' עמ' א') בשם רבינו האריז"ל. אמנם הרבה פוסקים מתחבטים בשאלה זו כיצד יהיה מותר להתוודות, הלא זה נחשב להפסק בין הברכה לתקיעה? ולכן מנהג הספרדים להרהר את הוודיו בלב ולא להוציאו בשפתיו (יביע אומר חלק א' או"ח סימן ל"ו). ואם אפשר, לפני הברכות של התקיעות יאמרו הוודיו בלחש באופן שאינו משמיע לאוזנו, שאז לא היו הפסק, ומאידך נחשב לזמן התקיעות. ובשעת התקיעות עצמן יהרהרו הוודיו בלבם (הגאון הרב משה אהרן שליט"א).

היברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-333-3300

שנה חדשה שפע חדש

לך ולכל נים ישראל

הנתינה שלך לילדים ואלמנות ושבורי לב, לחגוג כראוי את
סעודות החגים, היא תקבע את השפע שיהיה לך לכל השנה

חייג עכשיו:

073.222.1.212

למה תקיעות שופר?

לא לפספס את העיקר: מה הזוהר מגלה לנו על השופר, ואיך ברגע אחד אפשר לשנות את כל עתידנו?

המצווה העומדת במרכז ראש השנה היא מצוות תקיעת השופר. כאשר חל ראש השנה ביום חול, הרי הוא נקרא בלשון התורה - "יום תרועה", וכאשר הוא חל בשבת, הרי הוא נקרא בלשון התורה - "זיכרון תרועה", שכן אין תוקעים בשופר בשבת. למצווה זו ניתנו מספר סיבות, אך אנו נתמקד בכמה מהן בלבד.

1. המלכת ה' עלינו. נוהג הוא שבעת המלכת מלכים תוקעים בשופרות. ראש השנה הוא יום שבו אנו ממליכים עלינו את בורא עולם ומקבלים מלכות שמים. תקיעת השופר מבשרת את מלכותו בעולם, וכפי שאמר דוד המלך: "בַּחֲצֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ה'".

2. לעורר רחמי שמים. על ידי מצווה זו ניתן לגרום לכך שהנהגה עמנו תשתנה מהנהגת דין הנהגת רחמים, אך יש לכך תנאי סף - התעוררות לתשובה. כאשר לצד קולות התקיעות, האדם מהרהר בלבו בתשובה ומקבל על עצמו להפסיק ממעשיו השליילים - אז מתעוררים רחמי שמים, המבטלים מעליו גזרות קשות ומביאים לגזרות טובות.

כשמתעלה האדם רוחנית על ידי התשובה, רק אז עולה קול השופר למעלה ומעורר רחמי שמים. והנה לשון הזוהר הקדוש (מתורגם): "וכאשר מתעורר זה השופר, וכאשר בני אדם **שבים מחטאיהם**, צריכים למשוך ולהעלות קול שופר מלמטה, ואותו קול עולה למעלה, ואז מתעורר שופר אחר עליון ומעורר רחמים ומסתלק הדין". וכן כותב הרמ"ק: "כששומעים [ישראל] קול שופר הם מתעוררים בתשובה, אז יש כח לקול השופר. **אומנם אם אינם מתעוררים חס וחלילה, אין שופר מעלה או מוריד**, אלא **העיקר היא התשובה**". כמו כן מובא בדברי הרש"ש בדרשתו שנשא קודם התקיעות: "עתה עת רצון היא, חזק ונתחזק להכניע לבנו ולשוב בתשובה שלימה, כי שערי תשובה היום הם פתוחים, כי אותה אנחנו מבקשים כהיום הזה, **כי כל עיקר השופר תלוי בתשובה**, כמו שכתוב בזוהר".

3. שעון מעורר לתרדמת רוחנית. כמה מהזמן שלנו אנו משקיעים בדברים חסרי תועלת? כמה אנו משקיעים בפעולות רוחניות שילוו אותנו לנצח נצחים? מה אנחנו עושים עם חיינו, לאן אנחנו מובילים אותם, והאם הם מתנהלים על פי המטרה הנכונה?

קולו החודר של השופר הוא קריאת התעוררות אלינו, המזכירה לנו לא לישון את החיים. קול השופר המטלטל נועד לעורר אותנו ולהוציא אותנו מהשינה הרוחנית, וכך כותב הרמב"ם: "אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב, רמז יש בו. כלומר, עורו ישנים משנתכם, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזבו כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה". רמז למסר רוחני זה נמצא במילה "שופר", המורכבת מאותיות "שפרו". היינו, שפרו את מעשיכם ושובו בתשובה. קול השופר נשמע כמו קול בכי התינוק בשעת לידתו, ובכך בא להזכיר לנו את הסיבה ללידתנו ובואנו לעולם הזה. תקיעת השופר היא הרגע שבו אנו מתנתקים מהעיסוקים החיצוניים שגוזלים מאיתנו יותר מדי זמן, ומתבוננים במבט חודר ונוקב לתוכנו פנימה, אל תוך נשמתנו - שכמה למשמעות, המשתוקקת לחיבור וקרבה אל בורא עולם.

האתגר השבועי

קחו על עצמכם קבלה אחת קטנה של התחזקות, שתקרב אתכם לבורא עולם.

שנהיה לראש ולא לזנב

הדבר החשוב ביותר בראש השנה הוא להימנע מהכעס, ולזכור להיות בשמחה. זה יום טוב

ראש השנה הוא עיקר ההתחלה, ולכן הוא נקרא: "ראש", כי אחריו נמשכת ונגררת החיות והתיקון של כל השנה כולה, וכל מה שקורה לאדם במשך כל השנה, הכל בהשגחתו יתברך, כפי המשפט שנגזר עליו בראש השנה. לכן יש לנו תפקיד רוחני להמליך את הקב"ה ביומיים האלו. מלבד עבודת התפילה, המבוארת במחזורי התפילה, יש גם עבודה לא פשוטה בבית, בזוגיות ובחינוך הילדים, בניהול סעודות החג, ובמיוחד ביחס לנערים המתמודדים.

ראשית, מבואר בפוסקים שחשוב מאוד להתרחק מהכעס בימים האלה, "כדי שיהיה לסימן טוב, רק יהיה שמח בלבו ובטוח בה' עם התשובה ומעשים טובים" (משנ"ב סי' תקפ"ג סק"ה). כלומר, חרדת הדין לא אמורה לגרום לנו להיות לחוצים וקפדנים, כמו שכתב ה"שפת אמת", ש"כפי השמחה בראש השנה בקבלת מלכותו יתברך, כן מתקיים כל ימי השנה" (ר"ה תרס"א). ועוד כתב השפת-אמת (תרנ"ד ד"ה זכרון, בשם זקנו החידושי הר"ם) שבראש השנה צריכים להיות טובי עין, ובזה תלוי כל קדושת השנה, ולכן יש להיות טובי עין לכל, ובמידה שאדם מודד - מודדים לו, ו"טוב עין הוא יברך" (משלי כ"ב ט). לא פשוט ליישם בבית מורכב, עם ילדים מתמודדים, במשך יומיים רצופים, שזה מתכון למצבי ניסיונות מורכבים, ותפקידנו להגדיר לעצמנו יעד חשוב: להשתדל ככל יכולתנו להימנע מהלחץ ומהכעס.

לא תמיד מדגישים את זה, אבל ראש השנה נקרא: "יום-טוב" (הטעם מבואר בספר החינוך, שבזכות הדין לא מתרבים העוונות ויש מקום לכפרה, ראה שם), ונוהגת בו מצוות "וְשִׂמְחֵת בַּחֲגֻגָה" (משנ"ב בתחילת סימן תקצ"ז), וביום זה נאמר (נחמיה ח', י'): "לְכוּ, אֲכֹלוּ מִשְׂמֵנִים וְשִׂתוּ מִמֵּתְקִים... וְאַל תַּעֲצֹבוּ, כִּי חֲדָתָה ה' הִיא מִצְדָּקָם", ולכן עוררו מאוד על השמחה ביום זה (שיחות הר"ן, סי' כ"א). ובזוהר (בפרשת אמור) כתוב שהשמחה ביום זה מושכת על האדם עוד שמחה וגזירות טובות, "כִּי אֵין לְבוֹא אֶל שְׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שֵׁק" (אסתר ד', ב'). לכן צריך לזכור שהמשפט אינו סותר שמחה, כמו שכתב רבנו יונה (ברכות דף כ"א מדפי הריף, ד"ה גמ'), וז"ל: "אף על פי שאצל בשר ודם, היראה והשמחה הם דבר והיפוכו, שבשעה שהאדם מפחד מזולתו הוא עומד נרתע ודואג, אבל הקב"ה אינו כן, אדרבה, כשהאדם מתבונן בגדולתו וירא מפניו, ישמח ויגיל באותה יראה, מפני שבאמצעותה מתעורר לקיים המצוות עכ"ל. כלנראה חלק מתפקידנו בבית בימים האלה, הוא להצליח להעביר את המסר המורכב הזה. קצת סימן לדבר. כידוע, מנהג ישראל לאכול ולברך בסעודה על מיני מאכלים לסימן טוב (ש"ע סי' תקפ"ג), כדי שנהיה לראש ולא לזנב, ושתתחדש עלינו שנה מתוקה וטובה, המלאה במצוות כרימון, תפוח בדבש, וכיוצא בזה בכל יתר הסימנים. האבני נזר (נאות הדשא, מנהגי ר"ה ד) הביא רמז יפה, שהדבש הוא טהור היוצא מן הטמא, והוא יוצא מן הכלל בהלכות כשרות, ובא לרמז שהיום ניתן להפך את כל מצבנו, ברוח ובגשם (ע"ל). יעזרנו ה' שזנכה כולנו לעבור את היומיים האלו באווירה בריאה, שיש בה יראה וחרדת דין, אך עם זאת שמחה ורוממות, בימים שייזכרו אצל ילדינו, ויעודדו אותם גם בהמשך חייהם להתחזק ולהתעלות.

לרכישת ספרו החדש של הרב דן טיומקין ADHD כוחות העל של ילדי הקשב, הכנסו להידברות שופר או חייגו: 073-222-1250

יום שלישי | ד' תשרי | 19.9
ב"כ קהילת אברכים ובני הישיבות
רחוב גורדון מזרחי 6 שיכון ג'
הרבנית חגית שירה, הרב מרדכי חזיה

בני ברק
20:00

יום רביעי | ה' תשרי | 20.9
אודטרויום תיכון הראל
רחוב שדרות חוצבים 6
הרבנית חגית שירה, הרב יעקב חמו, מאירה רפאלי

מבשרת ציון
19:30

המופיע לנשים ונערות // כרטיסים במקום
לכרטיסים: 073-222-1-240

משמח הלבבות הרב
יעקב חמו
להתקרב מתוך שמחה
הרב
מרדכי חזיה
ניקוי תודעתי ע"פ הבעש"ט

חגית שירה
רובנית
מאירה רפאלי

מחשבות טובות
בשבילך נבא העולם

כאילו התרועע
במופע חדש

הלב נפתח

הסיפורים שאנחנו מספרים לעצמנו

אנחנו לא חיים במציאות, אלא בסיפורים שאנחנו מספרים לעצמנו. אפשר גם לשנות אותם

- זה לא חייב להיות כך, ואפשר להשתנות.

עצם התקווה לשינוי יכולה לדחוף אותי לעבר שלב שלוש - לחפש מי באמת יודע מה קורה במציאות. כאן אני יכול לגשת או לחבר טוב, או ללמוד מהצדיקים. רגע, איך חבר טוב יכול לעזור לי? אומנם החבר אינו בהכרח צדיק, אבל החבר לא נמצא בתוך התסבוכת הרגשית שלי. לדוגמה, אני חוזר הביתה ואומר לאשתי שהבוס מתעלל דווקא בי, ומקדם דווקא את המתחרה הגדול שלי בעבודה כי הוא קרוב משפחה שלו.

אני ממש כאוב מזה. ואז היא יכולה להגיד - רגע! אתה אמרת את זה גם בעבודה הקודמת שלך... האמת שבשלוש העבודות הקודמות! כך החבר, או אשתי, יכולים לעזור לי לראות שאני אכן חי בתוך סיפור. הזכרנו צדיקים. איך זה קשור? אם אני מרגיש שהחיים שלי נוראים, ואין לי סיכוי, ואין בי כל טוב - אני לומד את דבריהם של הצדיקים, שאומרים שהעולם טוב, והשם יתברך מנהיג את עולמו ברחמים. ככל שאצליח להאמין להם ולהפנים את הדברים שהם מלמדים, בבחינת "וידעת היום והשבות אל לבבך" - כך אוכל להפוך סיפורים לא טובים לסיפורים טובים באמת.

ופועלים. מהבחינה הזאת אנחנו לא חיים במציאות! אנחנו חיים בסיפורים תמידיים שאנחנו מספרים לעצמנו, שמנסים להסביר לנו את המציאות. מה ניתן לעשות, אם כן? השלב הראשון הוא להבין שאני נמצא בתוך עולם של סיפור, שההסבר שלי למציאות הוא לפחות לא מחויב המציאות. מי שיצליח ליישם את זה - כבר הרוויח המון. אשתי לא עונה לי בטלפון. עולה בי סיפור שלילי שלא אכפת לה, ועצם העובדה שאני אומר לעצמי - רגע! אולי זה רק סיפור, אולי יש כאן מציאות אחרת - כבר יכולה להוציא אותי מהרבה מאוד סבל נפשי. השלב השני הוא להבין שאם הסיפורים שלי לא טובים, ואני ממשיך לספר לעצמי סיפורים לא טובים

עד כמה אנחנו חיים במציאות, ועד כמה בסיפורים? רבי נחמן מגלה לנו שיש כוח בנפש שנקרא כוח המדמה. על ידי כוח המדמה אנחנו מדמיינים שמשווא אחד (נניח חבל) הוא משווא אחר לגמרי (נניח נחש). לנביאים היה שימוש מדויק בכוח המדמה, הוא עזר להם בנבואה. אולם כדי להגיע לכך צריך שהכוח הזה יהיה מבורר ונקי.

מה הקשר בין כוח זה לבין סיפורים שאנחנו מספרים לעצמנו? למעשה, כוח המדמה הוא המתווך בין השכל שלנו לבין המציאות. כל המציאות עוברת דרך "פילטרים", מסננים של התודעה, שהם הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו. הסיפור הוא ההסבר שמאפשר לנו להרגיש שהמציאות הגיונית ומתקבלת על הדעת (דעתנו...). לפני שניגש לדוגמה פרקטית, נגיד שהדמיון שלנו לגבי מה שקורה מושפע גם מדברים שחוונו בעבר, וגם מרגשות קשים שנמצאים בתוכנו. לדוגמה, אם אנחנו מרגישים תמיד שמקפחים אותנו, שבכל מקום שאלינו אנחנו הולכים תמיד נותנים למישהו אחר להיות לפנינו בתור, תמיד מקדמים עובדים אחרים בעבודה וכיוצא בזה - התפיסה הזאת יכולה להתקבע בתוכנו כסיפור, כהסבר למציאות. כעת, ברגע שיקרה משהו חיצוני לנו, אנחנו אוטומטית נפרש אותו בצורה השלילית לפי אותו הסיפור איתו אנחנו חיים

7 שבע עובדות יונתן הלוי

נוהג לקיים את המנהג בימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים.

5 למנהג ה"תשליך" מספר טעמים. האחד - זכר לעקדת יצחק. מובא במדרש, שבעת שאברהם הלך להקריב את בנו, ניסה השטן להכשילו ובין השאר "נעשה כמו נהר לעכב אותו מן העקדה". **טעם נוסף למנהג** הוא שהתפילה נאמרת במקום מים הוא על מנת להמתיק את הדין של ראש השנה באמצעות חסד, כיוון שבקבלה מים מסמלים חסד. **טעם נוסף למנהג**, הוא רמז לכך שביום זה אנו ממליכים את ה' עלינו, ובעבר נהגו להמליך מלכים ליד מעיין מים.

6 חכמי הסוד (תורת הקבלה) מצאו במנהג ה"תשליך" טעמים רבים נוספים. מכאן התפילה הארוכה להרב אזולאי (החיד"א) שאומרים בסדר "תשליך".

7 הסיבה שהולכים דווקא למקום שבו ישנם דגים היא משום שבני ישראל נמשלו לדגים - כמו שהדגים נשפטים על ידי הדייג ורשתו, כך נשפטים בני ישראל בראש השנה על ידי בורא העולם. כמו כן, דגים מהווים סימן ברכה ש"אין עין הרע שולטת בהם" ו"שיפרו וירבו כדגים". סיבה נוספת היא על מנת שזכור שאנו משולים לדגים הנאחזים במצודה, מצודת המשפט לחיים ולמוות, ומתוך כך נהרהר בתשובה.

"תשליך", המנהג שממתיק את הדין

"תשליך" הוא מנהג שמתקיים ביום הראשון של ראש השנה אחר הצהריים, ליד מקור מים. 7 עובדות על המנהג

4 במקרה שהיום הראשון של ראש השנה חל בשבת, כמו השנה, נהוג בקהילות האשכנזיות וחלק קטן מן הספרדיות לדחות את אמירת ה"תשליך" ליום השני של ראש השנה, בשל החשש שיטלטלו את מחזורי התפילה אל מחוץ לתחום העירוב. ברוב הקהילות הספרדיות נהוג לומר תפילה זו אפילו בשבת. חלק מהקהילות החסידיות

1 "תשליך" הוא מנהג המתקיים בראש השנה. המנהג כולל עריכת תפילה על יד מקור מים, ומקורו במנהג אשכנז קדום. את מנהג ה"תשליך" מקיימים ביום הראשון של ראש השנה, אחר הצהריים. הולכים לשפת הים או הנהר, עדיף למקום שיש בו דגים, ומתפללים שם תפילה מיוחדת ששמה תשליך. תוכנה של התפילה הוא בקשה מאת הבורא שישליך את העבירות אל מצולות הים, כמו שנאמר בפסוק: "ותשליך במצולות ים כל חטאתם".

בקרב חלק מעדות הספרדים מכנים את התפילה "ותשליך" ולא "תשליך", ואכן כך הניסוח בפסוק: "ותשליך".

2 בעת אמירת "ותשליך" במצולות ים כל חטאתם" מקובל לנער את שולי הבגד או את הכיסים, כסמל להתנערות מן החטא וכביטוי לרצון להתחיל מעתה בחיים ישרים וטהורים יותר.

3 במקומות שבהם לא היו מקווי מים קרובים, נהגו להכין בור מים מיוחד בחצר בית הכנסת לאמירת תפילת תשליך. במקומות אחרים נהוג לעלות למקום גבוה שממנו צופים על המים, או במקרה הצורך להסתפק בפתחת ברז המים בכיור בית הכנסת ולומר על מים אלו את התפילה.

הרב אליהו אסוס
הרב רפאל אוחיון
הרב ראובן זכאים

יוצאים מהמסך בדרך אליכם

רבני הידברות מגיעים אליכם לשיעורי תורה מחזקים ועצות נפלאות עפ"י היהדות

מתקשרים < קובעים תאריך < ואנחנו באים!
לקביעת תאריך < 073-2221-290

שני מנהלים ביוזמה מפתיעה: ספר על פרקי אבות

מה קורה כשמהל חברת הייטק גדולה ומנהל אדמיניסטרטיבי של בית חולים וולפסון מחליטים לכתוב יחד ספר על פרקי אבות? מה עורר אותם לכך, ומי הנחה אותם לאורך הכתיבה? סיפורם המפתיע של יניב פוגל וזיו אלול

"בספר אנחנו גם מביאים טיפים למנהלים הלקוחים מפרקי אבות", מוסיף זיו, "כמו למשל 'דע מאין באת, ולאן אתה הולך' כשהכוונה היא לחיות עם תוכנית סדורה לחיים, בכל רגע נתון - לעצמנו, למעשינו ולמטרותינו. התייחסנו גם למשנה טוב תלמוד תורה עם דרך ארץ, כשהכוונה היא שכדי להצליח בעסקים ובחיים לא מספיק להיות גאון. לצד מומחיות וידע מעמיק, יש צורך בתכונות אופי חברתיות וזולתניות, וכך בעוד הרבה מאוד רעיונות נוספים על זו הדרך".

מרגשים את העולם

אבל ההפתעה הגדולה ציפתה להם כשהם התקרבו דווקא לסיום כתיבתו של הספר. זיו, כחבר בקבוצת YPO המהווה ארגון גלובלי למנכ"לים ויו"ר מכל רחבי העולם שדנים ומדברים בנושאי ניהול, החליט לפנות לכמה אנשי עסקים מפורסמים בעולם ולראיין כל אחד מהם על פרק אחר מן הספר, כדי להביא זווית שונה, אוטנטית וגלובלית מעולמות תוכן שונים.

"בכל פעם מחדש היה מדהים לראות את ההתפעלות שלהם מפרקי אבות ומהדברים שכתבו אבותינו לפני 3000 שנה, וממשיכים להיות רלוונטיים כל כך גם היום", הוא מספר. "אגב, במהלך כתיבת הספר פגשתי את הרב ג'ונתן זקס זצ"ל בלונדון, והצגתי לפניו התלבטות שהייתה לי בנוגע לפרופיל המנהלים שישותפו בו. הוא הכריע ואמר: 'יש הרבה ספרי ניהול בעולם, אבל אנשים רוצים לשמוע את הזווית היהודית שלהם'. לא הייתי צריך יותר מזה, המסלול כבר היה ברור".

באופן אישי אתם מרגישים שמהו בניהול שלכם השתנה בעקבות כתיבת הספר?

זיו: "בוודאי. ברור שאתה לא יכול לכתוב ולייעץ לאנשים, מבלי שהדברים שיפיעו גם עליך. המשינות מפרקי אבות משנות עולמות, ואין יום שבו אני לא נתקל בסיטואציה כזו או אחרת שמזכירה לי אותן ומשפיעה על קבלת החלטות".

"מכיוון שהרעיונות שאנחנו מביאים בספר מאוד מעשיים, אז באופן טבעי אני נתקל בהם בעבודתי כמעט מידי יום", מסכים גם פוגל, "זה לא שתמיד אני מצליח ליישם את הדברים כפי שאני מאמין שיש לבצע אותם, אבל לפחות זה גורם לי לחשוב ולהרהר על הייעוד והתפקיד. אני באמת מקווה שהודות לכך שהספר משלב תיאוריה, גלובליזציה, יהודיות, ציבוריות, הייטק ופרקטיות, הוא יצליח לגעת בכמה שיותר מנהלים ומנהלים שבדרך, כי זוהי מטרותנו".

על כך שיש במשינות האלו כל כך הרבה תובנות חשובות למנהלים. הזדמן לי להעלות דוגמאות לכך באוזניו של זיו והוא השלים אותי והוסיף רעיונות משלו, כך שהתפתח דיון פורה ומרתק. מהר מאוד קיבלנו החלטה לכתוב ספר משותף, אלא ששינוי היינו עוסקים אז בפרויקטים שדרשו את כל זמננו ומרצנו, ולא התפנינו למלאכת הכתיבה.

"אבל זיו אינו אדם שמוותר", מוסיף פוגל בחיוך,

**"אבל זיו אינו אדם שמוותר",
מוסיף פוגל בחיוך, "אחרי
שמכר את הסטרטאפ הראשון
שלו לחברה ציבורית גרמנית,
הוא התקשר אלי ושאל: 'זוכר
שתכננו ספר על פרקי אבות?'"**

"אחרי שמכר את הסטרטאפ הראשון שלו לחברה ציבורית גרמנית, הוא התקשר אלי ושאל: 'זוכר שתכננו ספר על פרקי אבות?', ומאותו רגע הכל רץ והתקדם".

הספר שראה אור בתחילת הקיץ האחרון, מורכב משבע דילמות הלקוחות מפרקי אבות, שלדבריהם של זיו ופוגל, אין מנהל שלא נתקל בהן וחי אותן. "כך למשל התייחסנו למשנה שאומרת 'היום קצר והמלאכה מרובה ובעל הבית דוחק...'...", מדגים פוגל, "העלינו את השאלה האם נכון יותר להיות בעל בית שדוחק בעובדיו, או לתת לעובדים חופש פעולה. כמובן שלכל אחת מן הדרכים יש יתרונות וחסרונות, ואנו מפרטים את כולם".

/// מיכל אריאלי ///

י שפוגש את יניב פוגל במסדרונות בית החולים וולפסון, רואה מולו אדם עסוק, שכמהל אדמיניסטרטיבי של אחד מבתי החולים הגדולים באזור המרכז, אחראי על אינספור נושאים, ועדות ומחלקות. אולי זו הסיבה שמפליא לשמוע על כך שבשנה האחרונה הוא הצליח למצוא זמן כדי לכתוב ספר, ולא סתם ספר, אלא על פרקי אבות.

"גם אני בעצמי הופתעת", הוא אומר בכנות, בשיחה שאנו מקיימים עמו אחרי שאזלו שתי המהדורות הראשונות. "והדבר שעוד יותר מפתיע הוא שהשותף שלי בכתיבת הספר, זיו אלול, הצליח גם כן למצוא זמן כדי להיפגש איתי פעם אחר פעם, ולעסוק בתכנים של הספר. זיו הוא יזם הייטק סדרתי, שהקים לאחרונה חברת הייטק בשם 'פארי'. גם אצלו זה היה נראה כמעט בלתי אפשרי לייצר כזה ספר, אבל הנה, זה קרה".

"הכל רץ והתקדם"

יניב פוגל וזיו אלול מכירים עוד מימי הצבא (כיום שניהם סגני אלופים מ"א), אלא שאז, בתחילת דרכם, הם היו שונים מאוד זה מזה - זיו בעל תשובה, ואילו פוגל מגיע מבית דת.

"נוצר בינינו קשר מיוחד", מספר זיו, "הכרנו לראשונה דווקא בגלל טרגדיה משותפת שחווינו, שכן לשנינו הייתה היכרות קרובה מאוד עם חבר ילדות בשם מור יהודה אלרז ז"ל, שנהרג בציר כיסופין בעזה כדי להציל חיים של אחרים. זרכו הכרנו זה את זה, ואז גם הצטלבו דרכינו בצבא. דווקא השוני המהותי בינינו עזר לנו בעת כתיבת הספר, שכן אמנם שנינו עובדים כמנהלים ויש תחתינו עובדים רבים מאוד, אבל בעוד שאני נוגע בעיקר בעולם ההייטק, יניב כמנהל בית חולים מתעסק בעולם הציבורי-ממשלתי, ומדובר כאן בהבדלים משמעותיים".

"כשהיישנו לכתוב יחד את הספר, הביא כל אחד את הכיוון שלו", מסביר פוגל, "כפי שנהגנו להגדיר זאת בחיך - 'רווח' בעולם ההייטק מול 'רווחה' בעשייה החברתית של בית החולים".

מה מוביל שני מנהלים לכתוב ספר דווקא על פרקי אבות?

"הרעיון נולד כבר לפני כמה שנים", מספר פוגל, "זה היה בתקופה שקראנו את פרקי אבות, בין פסח לשבועות. תוך כדי קריאה התעוררה בי מחשבה

**הרבנית
חדה לוי**

עצות טובות
יומן נשי אישי
שנותן לך עצות
טובות לשגשוג,
שפע והצלחה

רצה להעניק לצימק / לחברה אתנה?

**היומנים המבוקשים
לשנה חדשה וטובה**

**הרבנית
ימימה מזרחי**

שנה וברכותיה
יומן מלא אהבה
תוכן חגיגי למועדים,
סגולות, ותורה נשית
לפרשת השבוע

הזכיר את עצמו והזכיר לי את הסיפור (זכרתי אותו היטב, כיוון שהיתה זו הפעם הראשונה שעשיתי זאת. מאז עשיתי זאת בעוד כמה וכמה ישיבות וב"ה יש כבר כמה עשרות בחורים שסיימו את הש"ס בזכות זה ועוד כמה עשרות בתהליך בזכות הציור הזה - איך יראה סיום הש"ס שלהם). אותו אברך סיפר לי: "אני כבר נשוי, ברוך ה' בשבת האחרונה היתה שבת אויפרוף של זאבי, ואני רוצה לבשר לך שזאבי עמד במשימה בכבוד, והוא סיים את כל הש"ס! איני שליח של המשפחה וגם לא של הישיבה ולא מוסמך לספר לך, אבל מתוכנן שבאמצע הריקודים בחתונה, בעשר בערב, זאבי יערוך סיום הש"ס. הרב מרגלית, אמרת בזמנו שתבוא, אז דע לך שזה יתקיים בעז"ה באולם X בעיר Y".

נדהמתי והתרגשתי לשמוע את הבשורה הטובה, ואמרתי לו שלמיטב זכרוני אמרתי לזאבי שאם הוא יזמין אותי - אבוא, בעז"ה. "כמדומני שהתנאי הזה לא התקיים, הרי אתה עצמך אומר שאתה לא נתבקשת להזמין אותי בשמו של זאבי, ואינך נציג המשפחה, וגם לא נציג הישיבה". סוף הסיפור - בשבוע הבא, בעז"ה.

לרכישת ספרי הרב אהרון מרגלית, היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

זאבי וסיום הש"ס (ג')

סיפור בארבעה פרקים, והפעם: הזמנה לחתונה

השבתי. אתה יכול גם לשלוח למשגיה, לראש הישיבה, לכולם. חפש לך חברות טובה - וצא לדרך. ואולי בכלל תעשה את הסיום הזה באמצע הריקודים בחתונה שלך".

כך דיברנו עוד קצת. עלו עוד בחורים לבמה, התלהבו. לבסוף הצטלמנו, ויותר לא שמעתי מזאבי ולא מאף אחד אחר מילה בעניין עד אותו יום ראשון לפני כמה שבועות. אז צלצל אלי אותו אברך צעיר,

בשבע עבר ביקשתי מזאבי לדמיין את חיי אחרי סיום הש"ס, ואת הסיום עצמו. הקהל פרץ במחאות כפיים, ואני המשכתי לשאול: "זאבי, אלו עוגות אמא תכין? אמא יודעת איזו עוגה אתה הכי אוהב?". זאבי נבוך, אבל אחרי שהתעקשתי הוא ענה: "עוגת תפוחי עץ עם בצק פריך, ועוגת גבינה רכה עם קצפת ופירורים למעלה". "זאבי, אתה יכול לתאר לי מה יהיה לאמא שלך ביד כשהיא תעמוד שם בצד, באותו מעמד מרגש?".

זאבי ענה שהוא לא יודע. ביקשתי ממנו לעצום עיניים ולדמיין. הוא נהיה רציני, חשב מעט ולחש: "חבילת טישו". אמרתי לו: "נכון. לכל אמא יהודייה, במעמד מרגש ומרומם כל כך, כשהבן שלה בגיל 19 מסיים ש"ס עם גמרא, רש"י ותוספות, יהיה טישו ביד". אמרתי לו: "שמע, זאבי, אתה בעז"ה תגיע לשם. אם אתה מצליח לראות את אמא שלך עומדת שם עם דמעות גדולות וחמות זולגות מעיניה - אתה תגיע לזה. עצתי לך, לך הביתה בתום הקעמפ, תגיד לאבא ולאמא שאני ביקשתי שיפנו לגרפיקאית טובה ויכינו הזמנה למסיבת סיום הש"ס שלך. תקבעו תאריך כבר עכשיו - לעוד ארבע וחצי שנים. תעשו הזמנה יפה, תמסגרו ותתלו אותה בפינת האוכל

שוב ושוב טיפס הילד, ושוב ושוב הוריד אותו אביו הגרי"ז צ"ל, בלי לכעוס ובלו לגעור בו. אחרי שהסתיימה הישיבה, ניגש אחד המשתתפים אל הרב, ואמר לו, "כבוד הרב, אני רוצה להבין, האם לא היה ראוי לכעוס על הילד, מאחר ששוב ושוב עלה על השולחן?".

אמר לו הרב, "תגיד לי, בעוד עשר שנים הוא גם יעלה על השולחן?".

השילוחן?!

אמר הרב, "אם כך, אין עכשיו עניין גדול לחנך אותו לא לעלות על השולחן. הייתי צריך להוריד אותו מהשולחן, כי היה עלינו להמשיך את הישיבה, ומלבד זה רציתי שידע שלא עולים על שולחן. אבל זה לא עניין עקרוני שצריך עכשיו לשים עליו את הדגש. "על מה כן צריך לשים את הדגש? עכשיו, כשהוא בן חמש, אני צריך לבנות אותו כדי שבגיל חמש עשרה הוא יהיה ירא שמיים ועובד ה'. לשם אני צריך לכוון את החינוך". הילד הקטן יהיה נער, וכבר עכשיו - בעודו קטן, צריך להחזיר ללבו אמונה ויראת שמים!

לרכישת הספר "בני אהובי", היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

הכנת הילדים לקראת ההתבגרות

אנחנו לא מגדלים ילדים לנצח. בשלב מסוים הם יהפכו למבוגרים. לשם צריך לכוון

תפקידים המרכזי של ההורים הוא להכין את הילד לקראת שנות הנערות והבגרות, ולתת לו כלים לקראת ההתמודדות שהוא עתיד לפגוש בדרכו.

הורים נוטים להציג את החיים ככפיים וורודים בעיני הילדים, אבל כשהילדים מתחילים להתבגר, פתאום הם מגלים עולם שונה לגמרי. זה לא בדיק - ואפילו לא בערך - כמו שבא ואמא אמרו. לימדו אותם לחשוב - שהכל נפלא ומושלם, ופתאום נוחתת עליהם מציאות שיש בה בעיות וקשיים, ואין להם כלים להתמודד. הם נורקים למצב שבו הם צריכים לפתור בעיות בעצמם, אבל אין להם הכנה לזה. אין להם כלום. אפילו קפצונים אין להם, בשעה שנחוץ תת מקלע עוזי או אר-פי-ג'... וגם יותר מזה. במיוחד בדור הזה.

משום כך, מבטם של ההורים צריך להיות מופנה לעבר העתיד. הם אינם צריכים להתעסק בזוטות, שבין כך ובין כך יחלפו מעצמם, אלא להשקיע בהנחלת ערכים ובניית אישיות הילד בטווח הרחוק.

מסופר על מרן הגרי"ז מבריסק צ"ל, שיום אחד, כאשר נערכה בביתו ישיבה חשובה של רבנים, נכנס לחדר בנו הקטן, שהיה כבן חמש שנים, וטיפס על השולחן. הגרי"ז הוריד את הילד מהשולחן, אבל הילד שוב טיפס ועלה.

הידברות מציגה:

ארוקו

מסע רוחני מרגש

רביעי עד רביעי
ז' בשבט - י"ד בשבט
17-24.01.2024

דובאי

מאירים את הבית

ראשון עד חמישי
כ"ז בכסלו - ב' בטבת
10-14.12.2023

לפרטים << 073-222-12-02

סרטים אדומים

ילדה אחת צעירה מאחרת להסעה שתיקח אותה להופעת הסיום בבית הספר. היא מחליטה לבטוח בה' שיביא אותה לשם בזמן. סיפור שהוא הפקה

באולפן המתנגן ברמקולים, והבנות מזמזמות אותו בשקט, אם בכלל. שניה, מה קורה כאן? מה המנגינה העצובה הזו ברקע? זה לא מתאים. תחליפו בעריכה למנגינה קצבית יותר, מוזיקה של פעולה, מעוררת תקווה. אני צריכה פתרונות, לא לשקוע בייאוש.

לא, אין להורים שלי רכב, ואין מי שיקפיץ אותי, ותודה שאתם מנסים לעזור. אין עליכם.

טוב, לא נורא, בסך הכל הקדמתי לאוטובוס הבא שיבוא רק בשש וחצי. הבעיה היא שאני עלולה לפספס את ההסעה מנתניה למושב אביחיל. גם היא יוצאת בשש וחצי. איך אני אספיק אותה? די עם הנאיביות שלי. אין סיכוי.

תחזירו את המנגינה העצובה, התייאשתי. מה פתאום? התחרטתי, את המנגינה העלזיה, בבקשה, נזכרתי במשהו.

כמו משום מקום, צץ בראשי סיפור שקראתי בשבת האחרונה. הבעל שם טוב היה עם תלמידו בדרך ארוכה, הרחק ממקום יישוב. "אני צמא", אמר התלמיד, והבעל שם טוב הביט בו בעיניו הטובות. "אתה רוצה לשתות? תבטח בבורא עולם שישלח לך שתייה, ואתה מסודר. אבל תבטח באמת". הרב והתלמיד עובדים על הביטחון, והנה עובר שם משרת של הפריץ, אווז בידו כד חרס מלא במים. הם מבקשים לשתות, ונענים בשמחה. לתומו מספר המשרת שהוא לא מבין את האדון שלו. הוא השתגע, יש להם מי באר זכים ליד האחוזה, והוא שלח אותו עד לכאן, לנהר הרחוק, כדי להביא לו מים. "נו", מחייך הבעל שם טוב, "ראית? בורא עולם שיגע פריץ בשבילך, בשביל הביטחון שלך".

מה זה ביטחון? לא יודעת. איך בדיוק פועלת הנוסחה הזו? אין לי מושג. אבל אני רוצה לנסות. בעצם, אין לי שום ברירה אחרת. זה או לבטוח או לשוב הביתה. אני חושבת שנלך על הביטחון. מה אתם אומרים? עולה על האוטובוס שמגיע בשש וחצי, מתיישבת ומתחילה למלמל: "בורא עולם, אני בוטחת בך שאני מגיעה לאולם בזמן", וחוזרת על זה שוב ושוב, כאלו שמישהו צריך אותן שם. הלואווי שנהג ההסעה יאחר, או מורה תתעכב, אולי שיגידו "חיינו רק לך, איך אפשר בלעדיך". אפילו התענגתי לי רגע על המחשבה הזו, אבל לא צריך להרחיק לכת עד כדי כך, מספיק שאגיע בזמן. איזה זמן? השעה שבע, עכשיו הגעתי לתחנה המרכזית בנתניה ויש עוד 10 דקות עד לרחוב המדובר. הרגליים שלי רצות, מנסות לעשות לי קפיצת הדרך תוך שהפה שלי לא מפסיק למלמל "בוטחת, בוטחת".

” אני לא מבינה, איך זה יכול להיות? הרי סמכתי עליך, ונכון שאתה לא חייב לי, אבל מה? מה עכשיו?“, לחשתי בעודי עומדת באמצע הרחוב, מורכנת ראש וקצת מיואשת.

רגע, רגע, קאט! קאט! אתם לא רואים שהתחלתם מהאמצע? צוות ההפקה, תחזירו בבקשה את הסרט, לאחור ונתחיל מהתחלה.

שלוש, שתיים, אחת, אקשן!

עכשיו, תגיעו עם הרחפן לישוב כפר יונה, תיהנו לכם מהנופים הירוקים, מהאוויר הצח ומהמרחבים, אפילו תעצמו עיניים ותנשמו עמוק מספר רגעים. זהירות, זה ממכר, אז בבקשה תפסיקו, כי המשימה שלכם כעת היא לנחות בחלון חדרי.

שם תפגשו אותי, יעל, נערה שמנסה לתפור סרטים אדומים לחולצה לבנה, ומסתבכת. תופרת, יוצא עקום, פורמת, תופרת, יוצא עקום וחוזר חלילה. כל רגע אני מביטה בשעון ונחרדת. המחוג מתקדם לרעתי, ובכלל, אין לי זמן לדבר איתכם. סורי.

היום המופע הגדול של סיום כיתה ח' מבית יעקב נתניה, והוא אמור להתקיים באולם התרבות במושב אביחיל. אני אומנם מכיתה ז', אבל כחלק מבנות המקהלה תחכה לי ההסעה לאולם, כמו לכולן, בשעה 18:30, ברחוב אברהם שפירא 10, נתניה. מה שאומר שאני צריכה להספיק להגיע לאוטובוס של שש שיוצא מכפר יונה.

אוף עם הסרטים החמקמקים האלה. אני יודעת שכיום משכירים באלפי שקלים תלבושות פאר למופעים ולמקהלות. אבל אז, בשנים ההן, כל זה לא היה. פשוט חילקו לנו סרטי סאטן אדומים ורשימת הוראות. לכו תתפרו, ושיהיה בהצלחה. איזו הצלחה מסחררת, כואב לי הראש ממנה, יצא לי עקום וזהו, אני לא פורמת יותר. די, חמישה לשש כבר.

יצאתי, החולצה הלבנה המגוחכת הזו עלי עם הסרטים המתנפנפים ברוח. אפילו לא תפרתי אותם עד הסוף, אבל שטויות, מי שם לב חוץ מכם. בוא'נה, תזדרזו, כי בדקות האלו ממש אני רצה-טסה לתחנה עם תחינה ענקית בלב. יהי רצון שאתפוס את האוטובוס בזמן, תגידו אמן. אויש, לא! עזבו, זה כבר אמן לבטלה. אני רואה את האוטובוס מנופף לי לשלום ולא להתראות. בפעם הבאה, גברת, תדעי לך, שעה זו שעה, ואני לא מחכה למי שמאחר. ראיתם? ראיתם איך הוא ברח? מעצבן.

טוב, מה עושים עכשיו? חוזרים הביתה? לא בא בחשבון. לא אחרי חודשיים של חזרות אצל המאמנת הידועה, המורה סטולה. שעות של אימונים מסיביים לעשות את התנועות כמו כולן, יוצרות יחד שואו מרהיב, עוצר נשימה. נשימה אמרנו, זהו בדיוק גם על זה עבדנו, לנשום את אותן נשימות, לפתוח ולסגור את הפה באותה שניה בהרמוניה מושלמת. אתם לא גיילים לסטייל הזה. מה? כן, פעם, היו שרים באמת במקהלה עם קול ראשון, שני ושלישי, בשידור חי אל מול הקהל הצופה, ולא איזה שיר שהוקלט

המריצה של הסוחר

סוחר בפולין מגיע לגבול, ומנסה לחצות אותו עם מריצה מלאה חול. המוכסים הפולנים רואים אותו, וברור להם שהוא מנסה להבריח דבר מה למדינות זרות. הם עוצרים אותו, מחפשים בחול ואינם מוצאים דבר. למחרת שוב מגיע הסוחר ועמו מריצה עם ערמת חול. גם הפעם ממששים המוכסים את כל גרגירי החול, אך לשווא. כך מצליח הסוחר לעבור את הגבול יום אחר יום בלי לשלם מכס. לבסוף פוקעת סבלנותם של המוכסים: "תגלה לנו מה אתה מבריח", הם מתחננים, "אנו מתחייבים לא לחייב אותך במיסים, רק תגלה!"

מה היצר מנסה לקחת מאיתנו, ואיך הוא עושה את זה?

מחייך הסוחר ואומר: "אני מבריח מריצות. יש לי עסק של מריצות...".
זהו אחד מתכסיו של היצר. הוא מטעה אותנו. מסיח דעתנו מהעיקר. אנו ממששים את החול, ובינתיים הוא מבריח את מבוקשו.
הוא מסיח את דעתנו בשטויות, ובסוף אנו מגלים שזה כלום.
אין כלום בחול הזה. כל השיגעונות שאנו רודפים אחריהם כל החיים, אין בהם ממש.
אם נשאל את היצר: אז מה העברת כל הזמן? מה ניסית לקחת מאיתנו?
את החיים שלך, הוא יענה, יכולתם לעשות דברים גדולים עם המתנה הזאת!

לרכישת הספר 'החיים כניגון' מאת אהרן רזאל, היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

על מושב הנהג נמצא הרב הראשי לנתניה דאז, הרב ישראל מאיר לאו שליט"א. לידו יושבת רעייתו, ומאחוריו בתו, רחל, זו שקראה לי. גם הם היו בדרך למופע. בתם, שירה, שהתאמנת איתה יחד למקהלה, הייתה ממסיימות כיתה ח', והיא נסעה קודם בהסעה.

נכנסת לרכב, ורחל, שגדולה ממני בכמה שנים ולא מכירה אותי באופן אישי, ממחרת לציין בפני: "טוב שלבשת את החולצה הזו, כך זיהיתי שאת שייכת לבנות המקהלה". שמעתם? איזה יופי, טוב לדעת שגם לסרטים אדומים יש תפקיד בעולם.

גם הרבנית מנסה להרגיע: "אנחנו ניכנס בדרך גם להכנסת ספר תורה שהרב הוזמן אליה, אבל אל תדאגי, לא יתחילו את המופע לפני שהרב יישא את נאומו".

יש עוד דיבורים ברכב, אבל אני רק מרגישה את הקדוש ברוך הוא איתי אומר לי "ילדה יקרה ואהובה, מה חשבת, שאני אקח אותך, את הבוטחת הקטנה שלי, ואכניס בהסעה צפופה ודחוסה בבנות? נראה לך? את תקבלי רק נסיעת vip. את הכרזת המלכותית של הרב הראשי אני אשלח עד אליך. ככה זה, לבוטחים שלי מגיעה רק המחלקה הראשונה".

הי, חברה, תעבירו בבקשה לפה את הפופקורן, פשוט נגמר פה. תודה.

מה שאלתם? אם הסיפור אמיתי? כן, כולל שמות ומקומות, כי למה לי להסתיר אמת יפה וטהורה כל כך? ונכון שלא סופר פה על ישועה שהגיעה, לא על חתונה או ילדים ואפילו לא על חלום שהתגשם, אבל זה כל היופי, איך בורא עולם עזב לרגע את שיירת רבבות מלאכיו כדי להוציא לפועל משאלת לב קטנה של ילדה בת 12. וחצי, ליתר דיוק. אני מתרגשת

מזה. גם אתם?

כן, כולנו חיים בסרט. מי בסרט דרמה. מי בסרט אימה. מי בסרט פעולה ואקשן ויש אפילו מי שחי לו בסרט פנטזיה אבל רק מי שלא שוכח את התסריטאי והבמאי הראשי של העולם הזה זוכה, בסופו של יום, לגזור סרטים אדומים.

"אשרי איש שלא ישכחך ובן אדם יתאמץ בך".

הסוף-

נו, עדיין חושך באולם? תדליקו כבר ת'אורות. בעיקר בלב.

אוקיי. אוטוטו נכנסים לרחוב אברהם שפירא. עכשיו מה תגידו? ההסעה חיכתה לי או לא? נו, תנו ניחוש.

מי אמר כן? צדקתם. היא חיכתה, אבל קצת, כי כמה זמן היא תחכה? אמרו שש וחצי ועכשיו שבע ורבע. סבבה.

מי אמר לא? מרגיז שאתם צודקים. באסה. אני צועדת ברחוב השקט מהרגיל. אין נפש חיה מסביבי. עם לחלוחית מלוחה בעיניים, לא מבינה ולא יודעת מה השלב הבא. אין תחבורה ציבורית סדירה למושב אביחיל, וגם אם הייתה, לא היה לי שקל בארנק כדי לנסוע בה, רק כרטיסייה (מי פה זוכר מה זה?) חצי משומשת לנסיעה הביתה.

והנה הוא בא, הקול המלגלג מבפנים. מה חשבת לעצמך? שאת הבעל שם טוב? שאת אולי התלמידה שלו? גם כן, מתלהבת אחת. את קוראת סיפורי צדיקים ומלבישה אותם עליך. הלו, תרדי מההר הדמינוני. את אפילו לא נמצאת בתחתית. ביטחון יעני. עשי טובה לאנושות, לכי הביתה.

ואני מקשיבה לו ומתחילה ללכת לכיוון התחנה המרכזית, ממשיכה למלמל "אבא'לה,

שניה, מה קורה כאן? מה המגנינה העצובה הזו ברקע? זה לא מתאים. תחליפו בעריכה למגנינה קצבית יותר, מוזיקה של פעולה, מעוררת תקווה. אני צריכה פתרונות, לא לשקוע בייאוש

בוטחת בך", אף על פי שהלב שלי כבר לא מאמין למילים האלה.

ורגע לפני שאני פונה מהרחוב, נשמע קול מאחורי גבי.

"הי, ילדה, את צריכה להגיע לאביחיל?". אני מסובבת את הראש ורואה רכב פרטי.

'קשרתם' - מיזם הנחת תפילין הגדול בעולם!
את היקרים לנו כבר לא נוכל להחזיר, אבל בוודאי נוכל לעשות לנשמתם נחת רוח, לשמח את הנשמה!

הנציחו את יקירכם ותרבו להם זכויות תרמו עמדת תפילין שמזכה אלפי יהודים

3 הקדשות בעמדה לכל תורם

ליניול נשמת
ישראל ישראלי ז"ל

להקדשת עמדה חייגו 073-3333-343
העמדה כוללת תפילין טלית וסידור

קשרת

הנחת תפילין ושינוי מקום

הם נתנו לנו את הנשמה זה הזמן לתת לנשמה שלהם...

שווה ציטוט

לכל יהודי יש קשר ואחיזה ביהדות. כשם שדני הנופל לתוך האור צאוקה, אפשר להוציא מהתהום כל עוד הוא קשור לחבל, גם אם החבל דק - כך בכל יהודי יש חבל שבאמצעותו אפשר להצלתו ולחברו ליהדותו.

(רבי ישראל ארז'יון)

שווה חיוך

החיים הם כמו צליל. אבל ככה של צליל סופר - ssse אבל הכיוונים חוזר מאשר לכיוון שאנה חזרה.

הפחד הגדול שלי האננות "התנתי" - כה ש'אלאו אותי מה התנתי.

הפרכון החפש שלי הפיש עכשיו אני יכולה להאשיך לא אלוס אלס מקום.

אם הייתי מקבל שקל לא כל פעם אני מצליח - היו לי כבר איזה מיליארד שקלים.

"אני לא מרגיש שום מוטיבציה לקיים מצוות. מה עושים?"

במקום. וככה זה בדיוק גם בהיבט הרוחני של עבודת השם. אם לא מרגישים מוטיבציה או חיבור למצוות, זה רק משום שיש קול קטן עמוק בתוך הראש, שאומר "מה המצוות האלה שלי כבר שוות? הן בכלל עושות משהו שם למעלה?!". רק כאשר אנו נכיר בערך העצמי שלנו, בחשיבות שלנו ובייחודיות שלנו עבור בורא עולם, תהיה משמעות בעיני עצמנו למעשים שלנו. אדם שלא מכיר בחשיבות של עצמו, לא יראה גם חשיבות בפעולות ובמעשים שלו, ומכאן תחסר לו מוטיבציה לעשייה. בנוסף לכך, צריך להכיר גם במשמעותן ובחשיבותן של המצוות. כשלומדים ומבינים עד כמה המעשים שלנו יקרים בעיני ה' וכמה הם עושים לו נחת ושמחה, וכן עד כמה הם פועלים ומשפיעים בעולמות עליונים ועל חיינו כאן ועל עולמנו הנצחי - מתמלאים בכוחות ורצון לעשות טוב.

בסקר שנערך על ידי "Better Up", פלטפורמה לאימון מנהלים, נמצא כי מכל 10 עובדים - 9 יסכימו להקריב עד 23% מהשכר שלהם בתמורה לעבודה בעלת משמעות. יש לנפש האדם צורך בתחושת משמעות, ורבים יסכימו לתת מעצמם הרבה בשביל אותה תחושת סיפוק ומימוש. אם משהו מכם היה אי פעם מאושפז בבית חולים או ביקר חולה בבית החולים, אז ודאי שמתם לב לעבודה המטורפת של האחיות שם. הן פשוט לא נושמות. זו עבודה ללא רגע אחד של מנוחה, שכוללת משמרות לילה וגם בשבתות וחגים. מי שבחרה לעסוק במקצוע תובעני זה, לא עשתה זאת אלא מתוך תחושת שליחות ומשמעות. המשמעות במה שאנחנו עושים היא זו שנותנת פוש ודוחפת אותנו קדימה לעשות יותר ויותר. אבל ברגע שאנחנו לא רואים או לא באמת מרגישים את המשמעות במה שאנחנו עושים, אז זה כמו להוציא לסירה את הרוח הממפרשים, ואז

השו"ת המקוצר

אפשר לשמוע אחרי זה תקיעת שופר - מצוין.

בראש השנה אני תמיד מתבלבלת ולא מצליחה לעקוב אחרי החזן. איך אוכל ללמוד את הסדר הנכון של התפילה?
הכי טוב להכין לפני כן את התפילה, ואז מגיעים מוכנים.

אני רוצה לקבל על עצמי קבלה, אבל יודעת שלא אצליח לעמוד בה. מה אוכל לעשות?
לקבל קבלה קטנה שאת יודעת שתוכלי לעמוד בה.

האם מותר לאכול בראש השנה עוגה שיש בה מעט אגוזים טחונים?
מותר.

האם חובה לצום בצום גדליה? זה קשה כי יש גם יום כיפור קצת אחר כך.
חובה לצום בצום גדליהו כמו בכל היוצמות. רק מי שפסטר משאר צומות פטור מצום זה.

כנעתי בחבר, ביקשתי ממנו סליחה כמה פעמים אבל הוא לא סלח לי. מה אעשה בראש השנה?

תשלח אליו חברים, ואם הוא לא מוכן לסלוח - אין עליך עוון, בתנאי שלא מדובר בהוצאת שם רע או ברב שלך.

מה חשוב יותר: שאתכלל בבית הכנסת, או שאעזור לאמא שלי לשמור על אחי הקטנים? אני כבר בת מצווה.
לעזור לאמא זו מצווה מן התורה, וזה עדיף מתפילה במניין, שהאישה אינה מחויבת בה. אם

כך נגמלתי מהקיצוניות

התבוננתי בו. הוא היה בן 24 בלבד, אבל רצה לחנך את כל העולם. והכי מתסכל: הוא בעיקר הזכיר לי את עצמי בעבר

מרומי (כמעט) 44 שנותי, אני מתחיל להבין שהגיל המופלג מעניק לא רק קמטים, שיער מאפיר (בכמות די מוגזמת, במקרה שלי. גנים, מה לעשות) - אלא גם בינה ומתינות. פעם הייתי רוצה לבלוע את העולם, הייתי הרבה יותר קצר רוח כשדברים לא היו מסתדרים לפי דעתי במדויק. איכשהו, הגיל גם הביא איתו אוויר רוח, הבנה שהעולם רחוק מלהיות שחור-לבן, ובעיקר גם הבנה שהשיפוטיות כלפי האחר היא במקרים רבים אם כל טאטא. כולנו שופטים, מבקרים (ואני עוד מבקר מוזיקה וטלוויזיה בדימוס, שתיבנו את חומרת האירוע), נחרצים, ידענים, מתווכחים, מתנצחים - אבל בסופו של דבר, זו לא הדרך. תראו מה קורה עכשיו בכנסת ובמדינה, כשכולם הולכים ראש בראש. שום דבר טוב לא צומח מזה. כולם צודקים (בעיני עצמם) - וכולם מפסידים (בעיני כולם).

כשחזרתי בתשובה, אי שם בתהליך שהחל לפני 20 שנה בערך, גם כן נטייתי לראות את הדברים הקיצוניות של שחור-לבן. לא הבנתי איך החילונים לא רואים את האמת שאין-בלתה, שפטיתי בקלות אנשים לפי המגור (ובאופן כללי לא מספיק הבנתי שמה שמשנה באמת הוא קיום המצוות של האדם, בלי קשר להשתייכות המגזרית), ובקיצור - לא הייתי בשל מספיק להבין שמתניות היא כוח. מתניות היא חכמה. לתומי חשבתי שמתניות היא לחלשים.

למזלי הרב, תוך שנה-שנתיים התפכחתי. הבנתי שלא כל הנוצץ זהב, שלא כל מי שקיצוני באופן חיצוני הוא בהכרח צדיק יותר (למעשה, במקרים רבים זה בדיוק ההפך... ודי לחכימא) ושלפני שאני שופט אנשים אחרים, כדאי שאשפוט קודם את המעשים שלי, אלמד יותר תורה, אקפיד יותר על דברים שבהם אני מתקשה, אקפיד יותר על בין אדם לחברו, אתפלל יותר בכוונה וכן הלאה.

ועכשיו, באמצעו של יום חול, תופס אותי הבחור הצעיר ליד הרכב. הוא רק בן 24, מזהה אותי מהידברות, ומרגיש שהקב"ה שלח אותי כשליח של ממש בדרכו. "אתה חייב לקרוא את הקונטרס שאני מחבר", הוא יורה צרות. "אתה לא מבין איזה זיכוי הרבים תעשה אם תפרסמו אותו בהידברות!". "על מה הקונטרס?", אני מברר בעדינות, מנסה לקלוט את האנרגיות. "זה על ההשקפה הנכונה", הוא מטעים בעיניים עצומות. "רבים מחווג שלנו לא הולכים בדרך הנכונה, הם לא מבינים ששימוש באינטרנט - אפילו אם הוא הכי מסונן בעולם! - הוא מדרון חלקלק

שאחריתי מי ישרונו. הם לא מבינים שהקמפוסים ה'חרדיים' למיניהם הם מזימה של השלטון לחלן את כולנו. הם לא מבינים שמוזיקה 'יהודית' שלא מבוססת על ניגוני ישראל-סבא מקהילות הקודש, מקלקלת אותנו וחושפות אותנו לתרבות הגויים. הם לא מבינים שהשבועונים החרדיים פשוט הורסים את...".

כאן עצרתי אותו וניסיתי להסביר לו שהעולם מורכב, מה לעשות, מעוד צבעים חוץ מאשר שחור ולבן. ניסיתי להסביר לו שההתמודדות מול הילדים המתבגרים והאהובים שלי לימדו אותי בחיים שקיצוניות עלולה להוביל לאבדון הרבה יותר מאשר מתניות והכלה. ניסיתי להסביר לו שאנחנו בהידברות, לפני שנתחיל לחנך חרדים בדקויות (חשובות כשלעצמן לעתים) - בוא נתחיל בכלל עם קירוב אחינו החילונים, ושאסור בשום אופן לוותר עליהם ובמקום זה לנסות להתיימר לחנך דווקא את הקרובים, ולהילחם במגמות פנים מגזריות שהן לא מספיק אבסולוטיות לשיטתו.

סיפרתי לו שגם אני בעבר הייתי די קיצוני וטוטואלי בערך החשיבה, אבל היום אני מבין שהעולם מורכב לאין שיעור. היום אני מבין למשל שרובנים רבים מתירים לטוס לנופש בחו"ל אם יש צורך נפשי משמעותי (מה ששללתי באופן אבסולוטי, ובמשך תקופה מסוימת הסב צער לאשתי), היום אני מבין שאי אפשר רק להיות שוטר מול המתבגרים כי זה עלול לחזור אלי כמו בומרנג ולהזיק עשרות מונים בטווח הארוך.

אני גם מבין שחיוק יהודים רחוקים יכול לבוא רק בטוב ולא מתוך הפחדה או התשאות. אני מבין שגם במזר החרדי אנשים צריכים לחיות, לנשום, לנפוש, ללמוד ואפילו - רחמא לילצלן - ליהנות. ובאופן כללי אני מבין הרבה דברים, כמו למשל את זה שאני עדיין לא מבין הכל. עניין של גיל ובשלות, כאמור.

הייתי שמח לחתום את הטור בכך שהוא הבין והסכים, אבל הוא לא. עדיין המשיך לדבר בלהט על החשיבות ב"לדייק את ההשקפה הנכונה", ולא באמת הקשיב. היתה לו אש בעיניים, והבנתי שהמקרה די אבוד. לפחות עד שגם לו יצמחו כמה שערות לבנות.

אז למה אני בכל זאת מפרסם את הטור? כי אולי אתם תבינו. חשוב להבין שגם גדולי הדורות האחרונים (ובכלל) היו מתונים הרבה יותר מכל התוקפניים למיניהם. לקיצוניות יש מחירים כבדים מנשוא, בפרט אם אתה לא באמת בשל לכך. הכרתי קיצוניים רבים בחיי. חלקם הגדול כבר לא שומר תורה ומצוות כיום, חלקם האחר השתבש בצורות שונות. אם הצעיר בן ה-24 לא הבין (והוא עוד יבין בהמשך) - אולי אתם תבינו.

המדור בחסות

בר מים היברידי

שאלה בנועם

יגאל סירי למד את ההלכה בשולחן ערוך (סימן ש"ג, ו) שאסור להדק בשבת כוס של פרוקס (כוס שבניה מחלקים שמתבגרים ומתהדקים בחזק). הוא שאל את רבו אם לפי זה מותר לכסות בשבת סיר לחץ שמתכסה מתברג על הסיר, וכן בקבוק תעוק, מלחיה וכדומה.

פתרון החידה מעלון פרשת כי תבוא:

מותר לילדים שטרם הגיעו למצוות לבעות באמצעות אבני פלא (כמו "ל"ו"), וכן לסתור ולפרק את מה שבנו, ואין בזה חשש מלאכת בונה או סותר בשבת, כיוון שאינם עשויים לקיום, ומיעדים ועשויים לפירוק ולהרכבה דרך משחק ועראי. אך לגדולים מעל גיל מצוות יש לאסור, בפרט לדעת מרן השו"ע שאוסר בכדור לשבת בשבת. אולם מותר לגדול לתת בידים את המשחקים הנ"ל בשבת לקטן, כי לענין זה יש לסמוך על האמורים שאין בשאר המשחקים דין מוקצה. ויתכן שבמשחקים ביחוד, שעשויים מעיקרא לשם משחק, לכולי עלמא שרי (שו"ת יביע אומר ח"ו סימן ל"ט אות ד'. ילקוט יוסף לסימן ש"ח, וסימן ש"ד שבת כרך ב' עמוד תק"ב. ובידקוט יוסף ד"ע ח"ק קטן עמוד קצ"א).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגורל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל: alon@afikim-water.co.il או לפקס: 02-5807576

אפיקים

להזמנת:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות הלכה

פינת ההלכה

בזמן חזרת השליח ציבור כשהציבור אומר "מודים דרבנן" האם צריך לעמוד או שאפשר לשחות מעט כשהוא יושב?

תשובה

בשעת אמירת מודים דרבנן יש לעמוד ולכרוך, ולא יאמרנו מיושב אלא אם הוא זקן ביותר או חולה. ארחות חיים (תפילה סימן מד) והביאו בית יוסף סימן קכ"ז.

נצפה לאחרונה

יחיאל ונגר כותב: גם ברכבת התחתית בציריך, שוויץ, נתקלנו בעלון הידברות.

נתקלתם או הפצתם בעצמכם את עלון הידברות במקום מעניין ולא שגורתי? צלמו ושלחו אלינו אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL לויכוח רציניים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388 והבריכה בדרך אליכם!

CASSIAS

SPRING SALE

עד 50% הנחה על כל סוגי הסופה

סינפים: כנות ירושלים תלפיות, נתניה, תל אביב

*5741

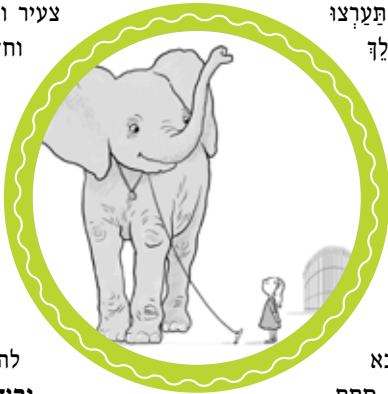
הספה מיוחדת לקוראי עלון הידברות

לגדולו
סיון רהב מאיר

מה שהפיל לא יודע

התורה הולכת ומסתיימת, וכך גם השנה. שתהיה לנו שנה טובה ומתוקה

את היתד ובורח? "כולם שואלים את אותה השאלה כשהם מגיעים לכאן", חייך החבר של אבא שלה. "זה מאוד פשוט: הפיל הזה נולד וגדל כאן כפילון קטנטן, צעיר וחלש. היתד הייתה אז גדולה וחזקה ממנו, ולא היה לו סיכוי להשתחרר ממנה. השנים חלפו, הפיל גדל והתחזק, אבל בעיניו – זה עדיין נראה בלתי אפשרי. לכולם ברור שבעיטה אחת שלו תפיל את היתד בקלות, אבל הוא לא מודע לכוח שלו. הוא אפילו לא מנסה להשתחרר".

התורה הולכת ומסתיימת, וכך גם השנה. משה רבנו ממשיך להיפרד מעם ישראל. הוא ימות במדבר, הם ימשיכו לארץ ישראל, ולקראת השלב החדש, חשוב לו לחזק ולעודד אותם: "חֲזְקוּ וְאַמְצוּ, אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי ה' אֱלֹהֵיךָ הוּא הַהֶלֶךְ עִמָּךְ, לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ", אומר משה לעם. בהמשך מסופר שמשה קורא ליהושע, שיחליף אותו בתפקיד המנהיג של עם ישראל: "וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעִינֵי כָל יִשְׂרָאֵל: חֲזַק וְאַמְץ".

אביגיל התרגשה. היום אבא לוקח אותה לגן החיות, ולא סתם לגן החיות – אלא אל מאחורי הקלעים. חבר של אבא שלה עובד שם, והבטיח להם סיור מרתק. כשהגיעו למקום, ראו את הקופים ואת התוכים ופגשו גם את המאמנים והמטפלים שלהם, ובצד ראו פיל גדול קשור ליתד קטנה. "מה זה?", שאלה אביגיל, "למה הפיל לא עוקר

נקודה למחשבה: זה לא סתם סיפור על פיל שלא מבין את עוצמתו. כל אחד יכול להיתקע עם יתד קטנה כזו בחייו. כל אחד מאיתנו צריך שיאמרו לו "חזק ואמץ", שיזכירו לו שהוא מסוגל לשאוף ליותר. מחשבה טובה לכולנו לשנה החדשה. שנה טובה ומתוקה.

לרכישת הספר "לגדולו" של סיון רהב מאיר, הכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

טריויה

מי חיבר את ספר "מסילת ישרים"?

- א הרמ"ק הרב (משה קורדזוביט) **ג** מלוכביץ' ה"צמח צדק" מלוכביץ'
- ב הגאון מווילנא **ד** הרמח"ל (רבי משה חיים לוצאטו) חיים לוצאטו

באיזה תאריך נפטר משה רבנו?

- א י"ד בניסן, ליל הסדר **ג** כ"ז שבט
- ב ראש השנה **ד** א' בתשרי, ראש השנה

מיהם בניו של יהודה?

- א לבן, פרץ, ינאי, דרי **ג** ער, אונן, שלה, פרץ, זרח
- ב ינאי, ער, אונן, זרח **ד** דרי, נור, נמרוד, לבן

מי מן התנאים היה שודד שחזר בתשובה?

- א ר' אלעזר **ג** רבי יוחנן בן זכאי
- ב ריש לקיש **ד** רבי יהודה הנשיא

מהן ארבע ערי הקודש בארץ ישראל?

- א יריחו, שכם, ביתר, ירושלים **ג** ירושלים, חברון, צפת, טבריה
- ב ירושלים, חברון, בית לחם, שכם **ד** ירושלים, חברון, בני ברק, צפת

פתרון היחידות מפרשת כי תבוא:
א. אברהם אבינו. ב. שלושת האבות, ג. יהודה, ד. סעודה במוצאי שבת, ד. מקמח סולת

שלחו אלינו למייל TRIVIA@HTV.CO.IL יחד עם כותבתכם ומספר הטלפון שלכם, וציינו בכותרת את שם הפרשה. בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "פשוט שאלה לעניין" מאת מ. קינן מתנת הידברות שופס.

הזוכה מעולם פרשת עקב: מוטי ש.

קידם חשבון אחר כך דין

חשבון	דין
20	20
50	50
15	15
	85

יכול להיות שזו טעות לומר דין וחשבון?

עניין של ילד יהודי

פרוש המִשָּׁל דו"ח הוא דין וחשבון, וְזֶה נִרְאֶה כּוֹחַ טְעוּת. נִרְאֶה שְׂדֵרִיךְ לומר חו"ד, כְּלוּמָר, חֶשְׁבוֹן וְדִין. הִרִי הַדָּרֶךְ כֻּלָּל אֲנַחְנוּ אוֹשִׁים קִדְּם אֶת הַחֶשֶׁב, אֶת הַחֶשְׁבוֹן, וְרַק אַחֲרַי כֶּךְ, דְּנִים מֵהַ לְעִשׂוֹת וּמִקְהָלִים הַחֲלֹטָה. לְדַגְמָה: הַתְּנוּת שֶׁל פְּרוֹת וְיִרְקוֹת קִדְּם סוֹפְרִים אֶת כָּל סוּגֵי הַפְּרוֹת וְהַיִּרְקוֹת שֵׁשׁ הַתְּנוּת, וְאֹז דְּנִים וּמְחַלְטִים הַכְּמָה יִמְכְּרוּ אוֹתָם. אֹז מְדוּעַ קִדְּם כְּתוּב דִּין וְאַחֲרַי כֶּךְ חֶשְׁבוֹן? אוֹלַי הִיָּה צְרִיךְ לְהַגִּיד חֶשְׁבוֹן וְדִין? הַסְּבִיחָה הַיּוֹא, שְׂכָחוּ שְׂאֵנוּ דְּנִים אֶת הָאֲנָשִׁים שְׂסָבִיבוֹנוּ, כֶּךְ ה' יְנַהֵג אֹתָנוּ. אִם אֲנוּ נִדְּוֹן כָּל חֶבֶר וְיִדִּיד לְכַפֵּי זְכוּת, נַחֲפֵשׁ בּוֹ רַק אֶת הַמַּעֲלוֹת הַטּוֹבוֹת וְנִסְתַּכַּל אֲלֵינוּ הַצִּין טוֹבָה, אֲנוּ נִגְרָם לְכַפֵּי שֶׁהַקְּבִי"ה יְנַהֵג אֹתָנוּ כֶּךְ, יִדְּוֹן אוֹתָנוּ הַרְחֵמִים לְכַפֵּי זְכוּת וְיַחְתֵּם אוֹתָנוּ לְחִיּוּם טוֹבִים! (מֵאֲבוּהַ מֵתוֹךְ אֶתֶר פִּנֵי מֵלֶךְ וְאֶתֶר אֹלָם הַלְיָדִים).

את חולמת שהוא שונה את מדמיינת שלך זה לא יקרה ובעצם את בחלום בלהות כשזה קורה תתעוררי – מושיטים לך יד

שבוינות. לא עוד התבוללות
052-955-1591
kalina@htv.co.il

נטבויה חזבלולמה

- למה לא הגעת אתמול ללימודים?
- כאבה לי השן.
- ועכשיו היא כבר לא כואבת?
- לא יודע. עכשיו היא אצל הרופא.

הדיחות

מלאכת המכה בפטיש (ב')

הלכות שבת

האם מתר להשחיל שרוכים בנעלים בשבת?

בטור הקודם דברנו על מלאכת המכה בפטיש, שהמשמעות העקרית שלה היא עשיית הפעולה שמשלימה הכנה של כלי וכדומה.

הפעם נמשיך עם מקרים נפוצים שבהם אנו עשויים להתקל במלאכה זו. נעל חדשה, שעדין לא השחילו בה שרוכים

אף פעם - אין להשחיל בה שרוכים, משום מלאכת המכה בפטיש. אבל אם השרוף כבר משחל בחלקו, אפלו רק בחר אחד - מתר להמשיך להשחיל בשאר החרים. מתר גם להשחיל מחדש שרוף ישן שנפל מהנעל, אבל אין להשחיל בה שרוף חדש.

מתר להשחיל חגורה במכנסים או בחצאית, כיון שהם ראויים לבישה גם בלי החגורה, וגם יתכן שנוציא את החגורה מהבגד במהלך השבת.

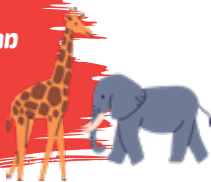
בשבת אין לקפל בגדים לפי הקפול הקבוע שלהם, משום מלאכת המכה בפטיש. יש שמתירים לקפל בצורה שונה מהרגיל.

את מצות הפרשת תרומות ומעשרות אין לקים בשבת - כיון שהדבר מכשיר את הפרות או הירקות לאכילה, ובלי קיום המצוה הזו אי אפשר לאכל מהפרות והירקות, כך שהדבר נחשב למלאכת המכה בפטיש. כך גם לגבי מצות הפרשת חלה. מאותה סבה, גם אין לטבל פלים בשבת.

מכאן 10 ההדלים

מה גרוע יותר מג'רפה עם כאב גרון? - פיל מצונן...

- אתה מוכר לי... אני בטוח שראיתי את הפנים שלך באיזהו מקום. - לא יכול להיות? - למה?

- כי הפנים שלי נמצאות תמיד באותו המקום. אני לא נפרד מהם אפילו לרגע!

אדם אחד עמד לדוג דגים באזור שאסור לדיג. הגיע פקח ושאל אותו: "איך רואה את השלט? אסור לדוג כאן!". ענה האישי בתמימות: "אני? אני לא דג בכלל. אני רק מלמד את התולעת שלי לשחות!".

תודה ליעל ושמואל מאיר שרביט מצפת, ששלחו בדיחות.

יוסי: אני תמיד חולה יום לפני נסיעה. אלי: אז למה אתה לא נוטע יום קודם?

פרק 33

איור: רפי דרוק

מהם הרמזים בסימנים של ראש השנה?

"...כל עניין הסימנים הוא ההתעוררות בדבור, כי כשמברכים ואוכלים זה עושה רושם גדול בשמיים. טוב לאכול את הסימנים, ואכילת הדברים משפיעה לסימן טוב לכל השנה..." (השל"ה).

תמרים: בקשי להיות גבוהה כתמר, בקשי לממש את הפוטנציאל האדיר שבך, כתמר שהוא כולו ממומש - פרוי נאכל, עליו סוככים ואף גזעו ראוי למאכל. **תמר** ראשי תיבות - משפטיך תהום רבה - רמז ליום המשפט. **תמר** ראשי תיבות גם - תורת משה רבינו - זכות התורה תעמוד לנו ביום הדין, ובזכות התורה נזכה לשנה מבורכת. **תמר** אותיות - **תם מר**. **סלקא:** בקשי לסלק את הקטרוגים שיצרת בעוונותיך. זו העת לתשובה שבאה מהבנה שכל עוון יוצר קטרוג.

כרתי (כרישה): בקשי להכרית מחשבות רעות, דעות כוזבות, מחשבות מחטיאות. בקשי להכרית את עוונותיך וגם את עוונותיהם של הרשעים והתינוקות שנשבו.

קרא (דלעת): דלעת על שם "דלו עיני למרום". **דלעת** אותיות **לדעת!** שאי עיניך ובקשי לדעת את ה'. **רוביה (לוביה ורוביה חד הוא, היא דומה לשעועית ירוקה):** רוביה אותיות **אור י"ב** - תהא שנת אורה ל"ב שבטי ישראל. הסלקא, הכרת, הקרא והלוביה הם לסימן טוב גם בשמם וגם במהותם, שהם גדלים מהר יותר משאר ירקות, וזה סימן טוב שייגדל מזלך ותזכי לשנה טובה ומתוקה.

רימון: גרעיניו של הרימון מרובים, אדומים ויפים,

את כל היופי הזה מגלים תחת הקליפה העבה. בקשי לזכות לקלף את הקליפה העבה ולגלות כמה יש בך.

רימון אותיות **מירון** - זכות רבי שמעון בר יוחאי היכול לפטור את כל העולם מן הדין תעמוד לנו ביום הדין.

ראש של כבש: בקשי להנהיג את עצמך נכון ולעשות רצון אביך שבשמיים.

תפוח בדבש: מה תפוח זה פרוי קודם לעליו, כך ישראל הקדימו נעשה לנשמע - זה הזמן ללמד זכות על עם ישראל. התפוח הוא כנגד "נעשה", והדבש הוא כנגד "נשמע", כך כותב ה"פרי צדיק". ובזה מעוררים אנו לפני ה' את זכות קבלת התורה.

דבש ר"ת - שימה דמעתך בנאדך. נבקש שיאסוף ה' את דמעותינו, יניחם בבית גנזיו, ונזכור ששערי דמעה לא ננעלו.

התפוח רומז לבן - כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים. **הדבש** בגימטרייה - אשה. תפוח בדבש סגולה לזיווג.

ועוד משהו מתוק: יש טוב שהוא אינו מתוק, אלא מגיע לאדם במרירות ובקושי, ולכן נבקש שנה טובה ומתוקה - שזוכה בה לטוב שייגיע במתיקות ובעריבות.

דגים: יש שנוהגים לאכול דגים בראש השנה, ולבקש: יהי רצון שנפרה ונרבה כדגים. וכשם שהדג אין לו גבינים ועיניו פקוחות - כך נזכה להשגחת השם ולשמירה. **דג** ראשי תיבות - גומל דלים. נייחל שהקב"ה יגמול עמנו, הדלים והעניים, חסד ורחמים.

ריאה: יש שנוהגים לאכול ריאה בראש השנה - הריאה היא קלה, נבקש שהשנה הבאה עלינו לטובה תהיה קלה עלינו, ולא חלילה כמשא.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

שומר

מהי התועלת של זרעי השומר לבריאותנו, ואיך צורכים אותם?

לזרעי השומר הקטנים והירוקים יתרונות בריאותיים רבים מאוד. הם מצמחי המרפא שנמצאים בסביבתנו, וכדאי לנו להכניס אותם לתפריט היומי כדי לשפר את הבריאות ואת איכות החיים.

זרעי השומר עשירים בנוגדי חמצון. יש להם השפעה על התהליכי ההזדקנות והגנה מפני מחלות ניווניות שנגרמות על ידי מתח חמצוני.

השומר יעיל לחיזוק התהליכי ספיגה במערכת העיכול, מפני שהוא עוזר להגביר את אנזימי העיכול. הוא יעיל גם להגברת התנועתיות במערכת העיכול. מעבר המזון במעינים מתאפשר כאשר שרירי הבטן מתכווצים בצורה רגועה. כשההתכווצות של השרירים היא חזקה ולא רגועה, נוצרים תסימים כמו כאבי בטן ונפיחות. בשומר ישנם חומרים נוגדי עווית, שמרפים את השרירים ומאפשרים רוגע והקלה. לעיסת זרעי שומר אחרי הארוחה תקל על תסימים של תסמונת המעי הרגזי או הרגיש. מומלץ להוסיף שומר לתבשילים עם קטניות, כדי לאזן ולשפר את העיכול, במיוחד לאלו שסובלים מנפיחות וכאבי בטן. לעיסת זרעי שומר אחרי הארוחה גם תרענן את הפה ותמנע ריחות רעים מהפה. במקום ללעוס זרעים אפשר לעשות טיפות עם חליטה של זרעי שומר. זרעי שומר מכילים חומצת אמינו היסטדין, שממריצה את ייצור ההמוגלובין והברזל. לכן גם בטיפול באנמיה כדאי לשלב זרעי שומר.

זרעי שומר יכולים בהחלט לסייע בירידה במשקל, כיוון שהם מסדירים את תהליך חילוף החומרים, ומומלצים כתמיכה ושילוב בתהליך הרזיה.

גם במערכת הנשימה, כמו בעיכול, זרעי השומר יועילו. הם יעזרו לתנועתיות ולהגברת הפרשות. לכן חליטות שומר יקלו ויסייעו בטיפול בשיעול, ובמיוחד בשיעול המלווה בליחה.

איך צורכים? כפית זרעים לכל כוס מים רתוחים. כדאי לכסות את הכוס כדי לשמור שהשמינים האחרים לא יתנדפו. ממתנים חמש דקות, מסננים ושותים. חליטה קרה: משרים שלוש כפות זרעי שומר בליטר מים למשך לילה. בבוקר מסננים, ואפשר לשתות במהלך היום. אפשר לשתות חם בחורף וקר בקיץ.

החיסרון בחליטות שומר הוא שהן לא נשמרות לאורך זמן, הקלקול הוא מהיר, לכן צריך להכין מחדש בכל יום.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

פינת החומחית

עדיין עם מוצץ

למה הילדה בת ה-5 ממשיכה למוצץ מוצץ, ואיך מפסיקים את זה?

יש סיכוי שהיא עושה זאת "דווקא". היא יודעת שבזה שמוצצת את המוצץ היא מרגיזה אתכם, מייאשת אתכם ומושכת אתכם אליה. בבכי שהיא בוכה כשאומרת שאינה רוצה, היא מחזקת את הדברים הללו. היא מנסה להרגיז, לייאש אתכם ולגרום לכם להסתכל עליה ולהתעסק אתה בעניינים טפלים.

היחסים שלכם ושלה מבחינת המוצץ אינם טובים בלשון המעטה. על כן עדיף שיהיה מישהו שלישי ולא אתם שינסה להרגיל אותה. כיוון שהיא יחידה בגן שלה, אתם יכולים לדבר עם הגננת ולסכם אתה שתאמר לילדה שאינה מרשה להגיע עם מוצץ לגן.

כשתתרגל לשעות שבהן היא ללא מוצץ, יהיה קל יותר להביא אותה לכך שהיא תפסיק למוצץ גם בזמנים אחרים, בלי כעס ובלי ביקורתיות יתר כלפיה. (מנחה פוקס, סופרת מומחית תהליכי חינוך)

בת החמש שלנו עדיין עם מוצץ בפה, גם בתוך הבית וגם כשהולכת לגן (והיא היחידה בו עם מוצץ) או לכל מקום אחר. בעצם, היא אף פעם לא מוציאה את המוצץ מהפה. כשאנחנו אומרים לה להוציא אותו, היא מתחילה לצרוח ונשכבת על הרצפה. הפסקנו להגיד לה להוציא אותו, אז היא לא מוציאה בכלל. האם זו בעיה? מה צריך לעשות?

בגילה היא יכולה ומסוגלת להפסיק בלי שום בעיה, אף על פי שהתרגלה. אם היא עדיין מוצצת, יש לה אינטרס לכך. יותר מכך, צריך להיות לה אינטרס להפסיק, שכן היא רואה את מה שאתם רואים, שכל חברה לגן לא מוצצת. ומלכתחילה אין ילד שרוצה להיות שונה ומשונה. אם נגלה את המטרה שבשלה היא ממשיכה, נוכל לעזור לה להוציא את המוצץ.

אנחנו כאן
2022/12/17

ייעוץ מאישה לאישה לסודות הבית היהודי
חייגי: 02-6301516 | mit@htv.co.il

מחברות

רק כשאת מחוברת לעצמך, הקשר יהיה קרוב ואמיתי

מפעילת מרצ למרצה לחסידות: ענת הררי על הרגע שהפך את עולמה

היא הייתה עורכת דין מצליחה, פעילת מרצ ושלוש עכשיו - ואז הכל השתנה.
"כאילו האדמה נשמטה, מה אני עושה עם הדבר הזה עכשיו?"

מההתחלה. הוא עבר ארבעה בתי ספר, וכל פעם רצה מקום תורני יותר. הוא ילד עקשן, ברוך ה'. בשלב מסוים נהייתה מלחמה ביני ובין הילד, כשהוא רצה חינוך חרדי. בעלי החכם נשאר בצד ולא התערב. אמר לילד 'מה שאמא מחליטה'. זה היה לא פשוט בכלל. מיום ליום ראיתי שלא טוב לילד במקום שהוא נמצא בו - והוא יודע איפה הוא כן רוצה להיות. ואז הבנתי שאני רוצה ילד שמח! למה אני מכניסה לפה את מה שיגידו עלי? אני מאמללת את הילד שלי בשביל זה! אני זוכרת שקלטתי מה אני עושה, ושחררתי. הוא היה כמו דג מסכן מפרפר שהחזירו אותו למים.

"ואז היה לי לילה לבן עם עצמי, ושאלתי את עצמי במה אני נאחזת? לאן אני שייכת? אם הילד שלי שייך לכאן, אז גם אני. זה היה מעבר לטעם ודעת. לא קיבלתי תשובות לשאלות שלי, אבל קמתי בבוקר ואמרתי לבעלי: עכשיו אני צריכה כיסוי ראש. ככה, בן לילה".

בסופו של דבר קיבלת תשובות לשאלות שלך?

"זה לקח זמן, אבל כן. ולפני כן, הייתי צריכה להתמודד עם העולם שמגלה את השינוי שלי. ואז גיליתי שלעולם זה לא הפריע, רק לי זה הפריע, מה יגידו. כל צעד היה קשה לי, אבל גיליתי שאנשים נעצרים שניה, וממשיכים הלאה. כל החרדה החברתית הזו בנויה על אפס".

ומה היום?

"הקורונה עזרה לי להבין שכנראה התחום המשפטי הוא לא בשבילי, והיום אני מלמדת תניא וחסידות".

מה המסר שלך לקוראות?

"האדמו"ר הזקן אומר שיש מקום שנקרא 'האמת לאמיתו', וזה המקום שבו אני נמצאת היום כשאני משתדלת להתחבר ולעשות טוב. זה 'האמת לאמיתו' שלי, ולכל אחד יש 'אמת לאמיתו' אחר, ורק צריך להמשיך ולהתקדם, כי אין עוד מלבדו".

לראיון המלא, ולראיונות מרתקים נוספים בהגשת מורן קורס, ננסו לאתר הידברות - hidabroot.org

הראש. בלי התראה מוקדמת, בלי להכין אותי מראש. כמובן חשבתי שיש פה איזושהי טעות, אולי הוא היה בלוויה... זה דקר לי בעיניים. שם זה התחיל".

איך הוא הגיע לזה?

"הרב יאיר כלב ביקש ממנו, דווקא כאקדמאי חילוני, שיערוך בשבילו ספר שהוא כתב על בסיס השיחות שלו, תניא ועוד. והיה לו תנאי קטן - אתה צריך להבין תניא. עם הזמן והעבודה, הוא פתאום הבין שזה מחייב".

איך את קיבלת את זה?

"כאילו הרצפה נשמטה מתחת. הלם. רעידת אדמה. מה אני עושה עם הדבר הזה עכשיו? התביישתי נורא. הייתי בעניין של מה חושבים עלי, הייתי מושפעת מאוד. והיינו צריכים לבנות משהו חדש. הבנתי שאין מה לעשות. אז בהתחלה לא הסכמתי לכלום, ואמרתי לו 'תסדר עם ההלכות', אבל לאט-לאט הבנתי שאני לא יכולה להתעלל בו, ושזה אמיתי. העניין הוא שזה לא בא בכפייה, וזה לא בא רק בעניינים טכניים, אלא

זה הגיע עם תוכן אמיתי, שסיקרן אותי. הוא כתב את החומרים שקיבל על התניא, ואני הקוראת הראשונה שלו, והעורכת, וזה מרתק.

"אחרי שנתיים-שלוש את פתאום מסתכלת אחורה, ומגלה שאת לא אותו אדם. אני מרגישה רגועה יותר, אני נעימה יותר לסביבה שלי, רק מזה שקראתי את הכתבים האלה. זה מחלחל.

"לא הודיתי בפני עצמי שיש כאן אמת, רק הרגשתי רגועה יותר. בהתחלה הגדרתי שלוש ישויות: את בעלי, אותי ואת הבית. אז הבית יהודי, שומר תורה ומצוות, כדי שנוכל להתנהל בו ביחד, ואני בחוץ, לא בעניין בכלל. ככה זה התנהל שמונה שנים".

מתי הסכמת להוריד את הקליפות ולהבין שאת זה את רוצה באמת?

"בהתחלה לא הסכמתי. היו לי שאלות, בעיקר בנושא מעמד האישה ביהדות, וזה עצר אותי מלהבין ולהתקדם. ואז הגיע הילד. הילד שלי היה פשוט שייך,

השאלה הראשונה שעולה לי כשאני רואה את ענת הררי, היא איך מהמקום שבו הייתה - עורכת דין מוצלחת, פעילת שלום עכשיו ומרצ, ממש בקצה השני של המתרס - היא הגיעה למקום המיוחד שבו היא נמצאת. איך התרחש השינוי הזה?

"הייתי צעירה, נמרצת, אידיאליסטית, אקטיביסטית מאוד. 'אנחנו נשנה את העולם'. הייתי בהתחלה במרצ ואז עברתי ל'שלום עכשיו', הפגנות וכל מה שקשור בזה. הייתי בצד שעוסק בארגון - אוהלי מחאה וכדומה. הייתי מכורה לאקשן, כי הייתי משועממת. קיבלתי איזושהי הצעה למאבק בכפייה הדתית, וקפצתי על המציאה בחדווה. באמת ובתמים האמנתי שהעולם הולך למקום טוב ומואר, ושפשוט יש פה שאריות שעדיין לא קלטו את זה, ושהם מנסים להשתלט ולהחשיך לנו את כל האור הזה, ולכן כל הדרכים כשרות במלחמה הזאת".

את יכולה לתת דוגמאות של פעילויות שעשיתם?
"הרעיון היה לתת סיוע משפטי, ציבורי, כל סיוע נדרש, לתושבים חילוניים שמרגישים שיש השתלטות דתית באזורם - בונים להם מקווה בשכונה, בונים כולל".

אם היו תוקעים מסגד, גם היתה קמה צעקה?
"לא. אנשים מוכנים לשמוע על דתות אחרות, הינדואיזם, בודהיזם וכדומה. אבל בואי נהיה הוגנים: היהדות ה'אחרת' מאיימת עליהם. הבודהיזם לא מאיים עליהם, הם נבהלים מהחשש הזה, מההבנה שיש פה שני כוחות שנאבקים זה בזה".

אז איך באמת האישה הנאורה הזאת, שרצתה להילחם ב'כוחות החושך', הבינה פתאום שהחושך הוא אור?

"יש לזה שלבים. אם בשלב הראשון הייתי צעירה אידיאליסטית, חסרת דאגות, שמחה, עושה משהו שהיא מאמינה בו - אחר כך התבגרתי. באיזשהו שלב עזבנו את מודיעין, עברנו לדרום, אני כבר הייתי עורכת דין, וכבר לא הייתי פעילה כל כך. אם היו הפגנות גדולות הייתי מגיעה, אבל כבר לא הייתי שם לגמרי. הייתי אותה ענת, רק במקום אחר. ואז יום אחד יחיאל, בעלי, הגיע הביתה עם כיפה על

שעת
השעה
הזו
רחמים
לפתוח שערי רחמים
בירושלים הקדושה

בכותל המערבי
בקבר רחל
ובקבר שמואל

הידברות
מזמינה אותך בין
כסה לעשור
ליום של תפילה

בהשתתפות
המקובל הרב יצחק בצרי
בהנחיית
הרבנית חגית שירה

הבטיחי מקומך: 073-222-1240

054.659.7581

יום שני כ"ג אלול 19/9
מקומות איסוף: פ"ת
ב"ב • נתיבות • הוד השרון
מיועד לנשים ונערות

נופש מרומם לנשמה

הכנה רוחנית, דברי תורה ואווירה מיוחדת מהאירוח ועד הקינות, הכנו לכם את כל מה שצריך בחג.

מלון ניר עציון

שבת שובה • שישי - שבת

ז' - ח' בתשרי 22-23.9
הרב יצחק פנר
והרב זאב ארן

הרדים! אחרונים!

מלון כינר

שבת שובה • שישי-שבת

ז' - ח' בתשרי 22-23.9
הרה"ג זמיר כהן והרב מאיר שוורץ

הרדים! אחרונים!

שמחה הורה • שישי-שבת

כ"א-כ"ב בתשרי 6-7.10
הרב אבנר קואס והרב מאיר שוורץ

073-222-1-270 הכנו לכם חג מושלם! הבטיחו מקומכם <

סעודות חג למהדרין

הרצאות מרתקות

תפילות מרוממות

פנשו היברות שופס

אתרוגים שנבחרו בקפידה, יפים ונקיים ללא חשש טבל, ערלה ומורכב. בקופסאות חתומות בחותמת הבד"ץ.

נרתיק מתנה בכל רכישה

ארבעת המינים יגיעו יפים וטריים עד פתח ביתכם

יריד 4 המינים מיוחד בהיברות שופס סט ארבעת המינים מהודרים בתכלית ההידור בכשרות בד"ץ 'יורה דעה' בראשות הגר"ש מחפוד שליט"א.

יריד ארבעת המינים

le היברות

סטים לספרדים או אשכנזים בכל רמות ההידור

הקדימו להזמין היברות שופס shops.hidabroot.org • 073-222-1250

שבת של ניקוי הלב לקראת יום כיפור: שיחות העצמה, דיבור מלב ללב, שירה נוגעת.

בהשתתפות הרב דוד פרימן "העוצמות שבך"

שבת מלך

נופש קסום ומרומם לרווקות

עם הרבנית חגית שירה השביל, הדרך והתפילה בדרך לחופה...

073.222.1.270

בואי לפתוח שנה חדשה

מלון נוף כנרת - טבריה שבת שובה שישי-שבת זז'-ח' תשרי 22-23.9

בריכה מפנקת

שיחות אישיות

תפילה מרגשת בקברות צדיקים

הרצאות מרתקות ומחזקות

לעילוי נשמה / דוד מנחם (דודי) בן זהבה / ירוחם (יוחי) בן מזל / מזל בת שושנה / פונגדה בן טורי / סוזן שושנה בת חביבה / יעל בת זלפה / רחל בת מסעודה / שאול בן גרציה / דודי דליה בת רחל / יוסף בן גרציה / חנה בת שמעון

העלון מוקדש

להקדשת העלון

חייגו 073-222-1388

שלוחה 3

נשענער באנוטה שפּיט באנוטה

גלייזן מיוחד | חותמים לחיים | ראש השנה תשפ"ד

מנוי, גמור וחתום:

לשנה טובה ומתוקה!

זו לא סתם הבטחה ולא רק סגולה: זו עיסקה!
מבלי להיכנס להסברים מפותלים, הסיפור הזה פשוט מאוד.
פשוט חותמים. לחיים!

ראש השנה תשפ"ד.

כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, כל אחד בפני עצמו. נשמתו של כל יהודי עומדת לדין לפני מלך במשפט יעמיד ארץ. ונתנה תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואיום!

ניגש יהודי אחד בתורו ועומד לפני בית דין של מעלה, מביט הוא בעיניים מפוחדות על המאזניים הניצבות מולו, מלאכי השרת מתחילים להעמיס שם חבילות, את הצרורות שצבר במשך השנה, במשך כל ימי תשפ"ג. הוא מזהה שם את התפילות שהתפלל, את המצוות שקיים, הנה הסוכה, הנה כזית מצה, הנה שיעור התורה שהשתתף בשכונה.

ובכף השנייה – לא עלינו, גם העבירות מתחילות להצטבר... והמלאכים ממשיכים, הם גוררים שקים גדולים, חבילות כבדות, ומיודענו היהודי מתחיל להזיע, לפחד. הוא מסתכל בעיניים מפוחדות, והנה להפתעתו מתחילים המלאכים להעמיס על כף הזכויות חבילות, שקים, צרורות, עוד ועוד והם לא מפסיקים...

הוא מתבונן בחבילות, וסימני תמיהה מתחילים להופיע על פניו. החבילות הללו לא מוכרות לו, הוא לא זוכר שקיים כאלה מצוות. והמלאכים ממשיכים עד שמסיימים, כף הזכות כבדה ומכריעה את הכף, אין בה

מקום מרוב עומס. דינו נחתם בהחלטה חד משמעית: לזכות, לשנה טובה ומתוקה!

מתפלא היהודי ומנסה לשאול: הרי זה עולם האמת כאן, האם יתכן חלילה שיש כאן טעות? שהביאו לי חבילות שלא שייכות לי?

והמלאך מחייך ומשיב: חלילה, אין טעות כאן, הרי כאן זה עלמא דקשוט. כל החבילות הללו שייכות לך! ומיודענו מתפלא: איך זה יתכן?

בודק המלאך, מכניס את ידיו בין השקים ושולף כמה מצוות לדוגמא: "יש כאן שיעור תורה במרסיי, מוכר לך? יש כאן אשה יהודייה שמדליקה נרות במסצ'וסטס, היא קרובת משפחה שלך? יש כאן כמה ילדים שנכנסו לחינוך תורני בחולון, אתה הכנסת אותם אולי?".

משפסף היהודי המפוחד את מצחו, ולא מצליח להבין. הוא לא מכיר אף אחת מהזכויות שנערמו כאן על הכף שלו. הוא מעז פניו ומבקש הסבר. המלאך נכנס מאחורי הפרגוד לברר את הדברים, וחוזר עם תשובה: "רשום כאן

הרצאה של הרב זמיר; יש משפחה בחולון שהכניסה השנה את כל ילדיה לחינוך תורני בזכות הידברות, וכעת הם מקיימים מצוות, כל המשפחה, וגם הילדים שלהם בעתיד יקיימו מצוות. זו תכנית חיסכון אפקטיבית שממשיכה להזרים זכויות כל הזמן – לחשבון האישי שלך. וכל זה עכשיו שלך, ביום הדין הזה!

לא צריך להאריך ולתאר. אלה דברים פשוטים שאינם צריכים הרבה הסברים.

בימים קשים כאלה, כשהארץ סוערת בטלטלות קשות מבית ומחוץ, מתעוררת הזדמנות נדירה של קירוב לבבות, התעוררות הניצוץ היהודי לדעת על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת. נשמות אבודות של אלפי בני ישראל בכל רחבי הארץ והעולם מחפשות את דרכן, מבקשות לדעת את בוראן, מגששות באפילה אחר האמת האבודה.

וכעת נוצרה הזדמנות נדירה, הזדמנות של פעם בשנה, הזדמנות לכל השנה!

גם השנה, עם פרוס הימים הנוראים והנשגבים, נפתחת בפנינו הזדמנות פז לחתום על שטר אחד קטן, שטר פשוט לכאורה, אבל שטר המקפל בתוכו את כל הפוטנציאל שלנו לשנה טובה ומתוקה.

כמובן, זהו שטר השותפות "חותמים לחיים".

זה פשוט, אין צורך להאריך בהסברים, כי כולנו מכירים. הרב זמיר כהן שליט"א כבר חזר והבהיר כי לשטר זה יש תוקף הלכתי מלא, זוהי עסקה לכל דבר וענין בה אנו נעשים שותפים מלאים עם כל מה שהידברות עושה. אין ספור זכויות ואין ספור מצוות, וכל זה שלנו, כל זה בזכותנו.

באמצעות שטר שותפות זה, אנו מראים לקדוש ברוך הוא כי יודעים אנו לנצל נכון את השפע והממון, ובכך מעוררים עלינו רחמי שמים, שהקב"ה יחתוך את דיננו לחיים ארוכים, מלאי שפע ברכה והצלחה ופרנסה בשפע רב!

אז בואו לא נדבר על זה, בואו פשוט נעשה את זה. חותמים עכשיו. לחיים!

שחתמת על שותפות עם הרב זמיר כהן, והזכויות האלה שלך.

ואז הכל מתבהר.

היה זה בערב ראש השנה תשפ"ג. מיודענו מיהר מאוד לעבודה אבל בדרך עצר אותו חבר טוב ואמר לו: בוא תיכנס איתי לשותפות, רק תחתום, בוא נעשה את זה שנינו, כל אחד מאיתנו יקח שטר שותפות אחד עם הידברות, עם הרב זמיר כהן, זו עסקה לשנה טובה...

מיודענו מיהר, והוא גם לא רצה להתווכח עם החבר. הוא שרבט במהירות את פרטי האשראי שלו וסיים בחתימה מסולסלת, החזיר את העט לחבר ומיהר לעבודה. עשר דקות אחר כך הוא כבר לא זכר שהאירוע הזה התרחש בכלל...

אבל בשמים לא שכחו.

והנה הוא ניצב כאן, בראש השנה תשפ"ד והמלאך הטוב מסביר לו: לפי מה שרשום כאן, בבית דין של מעלה, לפני שנה חתמת על כתב שותפות עם כלל פעילות הידברות ועם כל מפעליו של הרב זמיר כהן. ומאז, בכל פעם שיהודים התחזקו וקיימו מצוות בזכות הידברות, זה נזקף לזכותך, זה שלך!

הנה אותה אשה במסצ'וסטס קיבלה על עצמה הדלקת נרות בזכות שיעור תורה ששמעה מרבנית באתר באנגלית; יש יהודי שם במרסי שהתחיל ללכת לשיעורי תורה בצרפת בעקבות

חֹתְמֵי לְחַיִּים

חֹתְמֵים לְשָׁנָה טוֹבָה

תפילה על הפרנסה

בימי הרחמים והסליחות, אלול ועשרת ימי תשובה, וכן בהושענא רבה, מומלץ להתפלל מעומק הלב את התפילה על הפרנסה, שהובאה בספר שערי דמעה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיו מְזוֹנוֹתֵי וּפְרֻנְסוֹתֵי וּמְזוֹנוֹת וּפְרֻנְסוֹת בְּנֵי בֵּיתִי עִם מְזוֹנוֹת וּפְרֻנְסוֹת כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מְכַתְרִים וּמְאֱמָתִים וּמְצַדְקִים בְּיָדְךָ, וְאֵל תְּצַרִּיכֵנִי לַיְדֵי מִתְנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לַיְדֵיךָ הַמְלֵאָה הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה.

וְתֵהָא מְלֵאכְתִּי וְכָל עֶסְקִי לְבָרְכָה וְלֹא לְעִנְיֹת, לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת, וְתִזְכְּנֵי שְׁלֹא יִתְחַלֵּל שֵׁם שְׁמַיִם עַל יְדֵי. וְאֵהִיָּה מִן הַמוֹעֵלִים וּמְשִׁפִּיעֵים טוֹב לְכָל אָדָם תְּמִיד, וְתִמְלֵא יְדֵי מְבָרְכוֹתֶיךָ וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבְךָ, כְּמוֹ שְׁעִשִׂיתָ לְיוֹצְאֵי מִצְרַיִם, כִּי אַתָּה ה' בְּרַכְתָּ וּמְבָרֵךְ לְעוֹלָם.

עֵינֵי כָל אֱלֵינוּ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ, פּוֹתֵחַ אֶת יְדְךָ, וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.

ראש השנה

עַבְדְּךָ הַשָּׂדֵה יִתְעַב עַל מִכּוֹן חַדְשָׁה פְּאֵי חֹתְמֵי סֵאֶל דְּהַקְדָּבּוֹסָא שֵׁל וּגְרִיזֵי הָרוּ לְרִגְמָה טוֹבָה כְּכַתְּבֵי אֲכִיד

* מתוך כתב ידו של רבי יצחק כדורי זצ"ל

הַחֹתְמֵי חַיִּים לְכָל חַי

השער שלכם לפרנסה טובה זו הבטחה חתומה, חרוטה!

מורנו הרב זמיר כהן שליט"א וארגון הידברות, מעניקים לכם את סגולת הקודש הפלאית, סכין כסף חלק ללא פגימות, כמובא בקדמונים.

וכן נמצא בכתב ידו של זקן המקובלים הצדיק הקדוש רבי יצחק כדורי זצ"ל:

"ערב ראש השנה יכתוב על סכין חדשה, פא"י חת"ך סא"ל דיקרוס"א ע"כ, והרויח הו פרנסה טובה בביתו אכי"ר"

לא מחמיצים את ההזדמנות!

בפתחה של שנה חדשה זו, ניצבת בפנינו ההזדמנות, שהסכין החדשה והחדה תפתח גם לנו שערי פרנסה, ותהפוך עלינו את הדין לטובה, בעזרת ה', כפי שהבטיח, חרט וחקק הצדיק המקובל זיע"א.

גם לנו יש הזדמנות שהסכין החדה תחתוך את גזר הדין, תחתוך את המקטרגים ותוציא אותנו זכאים, לחיים טובים ולשלום.

על הסכין הקדוש חרוטים שמות הקודש כפי שקבע הרב כדורי, ובנוסף, על הסכין חרוטה ברכתו האישית והנדירה של צדיק גזר והקב"ה מקיים, הרב חיים קנייבסקי זצ"ל:

"לתורמי הידברות, יזכו לפותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, חיים קנייבסקי".

איך נוכל להחמיץ הזדמנות כזאת!?

הצדיקים זיע"א חרטו את ברכתם על הסכין, לנו נשאר רק לחתום.

שאלו במוקדים על מעמדי החתימה

חייגו עכשיו < 073-222-1212

”ברגע שלקחתי לידיים את שטר השותפות, כאילו קמתי לתחייה!”

בידו אפקיד רוחי

”אני לא זוכרת מה היה, כאילו נעלמתי!” // סיפורה המופלא של מירי לויאן-עשהאל לא מותיר עין יבשה, החל מאותו ערב דרמטי על הספה בסלון, דרך חודשים ארוכים של סבל, אשפוז ביתי ולאחריו תהליך החלמה מופלא // ”חתמתי על שותפות עם הקב”ה, ואני מרגישה שהוא חתם על שותפות איתי!”

/// י. בן אברהם ///

מתוך חולשה נוראה, בקושי מתפקדת. ביום שישי בצהריים, מירי התיישבה על הספה כשהבן, הכלה והנכדים נכנסים הביתה בקולות צהלה. הראשונה שהחלה לחשוך במשהו היתה כלתה של מירי, ששאלה אותה מיד: הכל בסדר? את נראית לא טוב...

מירי ענתה בחצי פה: ”הכל בסדר, אני רק עייפה, זאת הצטברות של תקופה קשה. יעבור, בעזרת ה”.

אבל אז קרה עוד משהו מוזר: מירי פנתה לבן שלה ואומרת לו: לך תכניס את הילדים למקרר, ושיאכלו רק שם את הארטיקים, שלא ילכלכו את הבית.

מה אמרת?! שואל הבן ההמום.

ומירי חזרה: תן להם ארטיקים לחמודים, כפרה עליהם, אבל תכניס אותם למקרר שיאכלו שם, שהבית לא יתלכלך לפני שבת....

הבן ואשתו הביטו זה בזו, ואז נפל להם האסימון.

הכלה נטלה את ידה של מירי ועזרה לה לקום מהספה ולרדת למטה. הבן רץ להביא את הרכב. הם טסו למוקד הרפואי, ושם הרופא ציווה עליהם מיידית: רוצו למיון, היא בעיצומו של אירוע מוחי לא פשוט. תזדרזו!

בבית החולים מירי קיבלה טיפול מציל חיים, ואחריו המליצו הרופאים על אשפוז ביתי, הליך בטוח יותר בגלל המערכת החיסונית החלשה. מירי נכנסה לתקופה חדשה, בה הבית מלא במכשור רפואי, והילדים עושים משמרות ויושבים לצידה במסירות רבה 42 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע. היא לא זכרה כלום מהאירועים שהתרחשו, ורק מאוחר יותר היא שמעה מילדיה את כל מה שהיא מספרת לנו כעת.

רופאים ואחיות הגיעו לטיפולים סדירים, ובמשך הזמן הם דיברו על הנזקים, על ההשלכות שיהיו לאירוע מוחי כזה. הם לא יכולים להבטיח לה שהיא תחזור להיות כמו קודם. מירי שמעה, והילדים היו בודדים.

ויום אחד מירי נזכרה במשהו. המוח מתחיל להתעורר...

היא מבקשת מהבת שתתקשר לאותה פעילה של הידברות, כדי לשאול אותה

על הספה. שעת ערב מוקדמת של יום חמישי, השבוע עומד להסתיים. הכל רגיל, לכאורה, שום דבר לא מעיד על מה שעומד לקרות...

”כמה דקות אחרי שהתיישבתי על הספה”, היא מספרת, ”פתאום כאילו נעלמתי. אין לי הסבר. נהיה לי חושך סביב, ושקעתי בתוך עצמי. הפעם הבאה שבה פקחתי את עיני היתה בשלוש לפנות בוקר. הבטתי בשעון, הבטתי סביב, ראיתי שהאורות בבית עדיין דולקים ושעל המסך מולי עדיין מרצד אותו מראה, וחשבתי שאולי נרדמתי”.

”אבל אז גיליתי משהו מוזר. ניסיתי לקום מהספה והבנתי שאני לא מסוגלת. כאילו הפכתי לאבן... ניסיתי להזיז יד, להזיז רגל, ובקושי הצלחתי. פשוט לא הצלחתי לקום

”את איחלת לי בריאות טובה”, הזכירה לה מירי. “ואמרת שזה יהיה בזכות השותפות, ושזו עסקה בדוקה!”

מהספה. רק אז הבנתי שמהו לא בסדר”.

מירי המשיכה לשבת על הספה וניסתה להתאושש. רק אחרי דקות ארוכות היא הצליחה לגרור את עצמה מהספה למיטה, ובקושי כיבתה את האורות לפני שצנחה באפיסת כוחות על הכרית.

ביום שישי בבוקר, מירי מתעוררת ומרגישה לא טוב. אבל הבן היקר אמר להגיע עם משפחתו להתארח אצלה בשבת, והיא צריכה לבשל, להכין...

היא מתיישבת להתפלל שחרית, ולא מצליחה לקרוא את המילים בסידור. האותיות מתבלבלות, וכאילו רוקדות לה מול העיניים. ”שמתי לב שעין שמאל לא רואה טוב”, היא מספרת. ”בהתחלה לא ייחסתי לזה חשיבות. חשבתי שזו כנראה העייפות, אבל הרגשתי נורא ואיום. אני לא מאחלת לאף אחד את ההרגשה האיומה שהרגשתי אז”.

אחרי התפילה היא ניגשה לבשל, לנקות, נוהל יום שישי... את כל זה היא עשתה

!! זה היה בערב רגיל של חודש אלול, לפני שנה בדיוק. אני זוכרת שהתיישבתי על הספה. זאת היתה שעת ערב מוקדמת, ואני הייתי עייפה. ואז כאילו נעלמתי. אין לי הסבר. הפעם הבאה שפקחתי את עיני היתה בשלוש לפנות בוקר...”

כך פותחת הגב' מירי לויאן-עשהאל את סיפורה המופלא, סיפור שכולו השגחה פרטית, ישועה פלאית ובעיקר: ראייה מוחשית לעוצמתה של ההבטחה, של עסקת השותפות עם הידברות.

סיפורה המפעים של מירי מתחיל שנה קודם לכן, בערב ראש השנה תשפ”ב, בעיצומו של עוד יום רגיל. מירי היתה בעבודה כשהטלפון צלצל, ועל הקו היתה חברה טובה, אישה מקסימה, פעילה בהידברות. היא הציעה למירי הצעה שאי אפשר לסרב לה: ”את יודעת שעוד מעט ראש השנה, ואני מציעה לך לחתום על כתב שותפות עם כבוד הרב זמיר כהן שליט”א. הוא אמר שזו עסקה בטוחה, סגולה בדוקה לשנה החדשה!”.

מירי משכה בכתפיה. היא לא גילתה עניין מיוחד, אך התרצתה, ולו רק כדי שחברתה הטובה תהיה מרוצה. וכך, בחצי אוזן תוך כדי עבודה, היא העבירה לפעילה את פרטי האשראי, וייפתה את כוחה לחתום בשמה על כתב שותפות. הפעילה הנפלאה והמסורה ברכה אותה בחום: ”שתהיה לך רק בריאות טובה תמיד!”, ומירי אומרת אמן וממשיכה הלאה, בלי שתשים לב למשמעות המילים הללו.

ואז חולפים הימים, והחיים של מירי עמוסים. היא עוברת דירה במהלך השנה הזאת, הדירה החדשה נחמדה, אבל הקבלן שהבטיח לסיים את בניית המטבח - עדיין מתעכב. הילדים ב”ה כבר גדולים וכולם עזבו את הבית, היא מתגוררת לבדה בדירה חצי בנויה, ותוך כדי כך גם עובדת. לקח כמה חודשים עד שהקבלן סיים את עבודתו ועד שהיא הגיעה אל המנוחה ואל הנחלה.

השנה החדשה שהחלה - כבר כמעט מסתיימת, ובערב בהיר אחד של אלול --- זה קורה.

מירי, שמתגוררת לבדה, מסיימת עוד יום של עבודה ומתיישבת בעייפות

לכך. רק בערב ראש השנה הקודם, מי היה מאמין בכלל שככה יהיה - והנה. חתמת על שותפות, ואני מרגישה שהקב"ה חתם על שותפות איתי".

קצת לבשל, ובהמשך אף יצאה לקניות בסופר הקרוב.

הימים חלפו, ולוח השנה התקדם. והיום, ערב ראש השנה תשפ"ד, מירי כבר מתפקדת כמעט באופן מלא. היא אפילו חזרה לעבוד. האירוע המוחי כמעט שנשכח, כאילו לא היה.

הרופאים מתקשים להאמין, הם עדיין אוסרים עליה לנהוג ברכב, אבל מביטים בהשתאות אחר תהליך השיקום המתקדם של מירי.

ומירי לא מופתעת. היא ידעה, היא היתה בטוחה, וזה הוכיח את עצמו.

"כשאדם עושה מצווה, זה לא הולך לאיבוד!", היא אומרת, מרוגשת, בערב ראש השנה הזה. "בקושי זכרתי שחתמתי, אבל הקב"ה סובב שהפעילה תתקש ועוד תברך אותי בבריאות. והנה אני כאן, עומדת על הרגליים ומתפקדת".

למירי יש מסר ברור מאוד מהסיפור שלה: "חשוב לי שכולם ידעו את הסיפור, כדי שיעשה קידוש ה', ושנאנשים יבינו שהשותפות עם הרב זמיר כהן שליט"א ועם פעילות הידברות היא עסקה שמכיחה את עצמה. אני ההוכחה החיה

על אותה שיחת טלפון שעשתה כמה חודשים קודם. "את זוכרת שביקשת ממני שותפות?". הפעילה זכרה היטב. "את זוכרת מה איחלת לי אז?". את זה הפעילה כבר זכרה פחות... "את איחלת לי בריאות טובה", הזכירה לה מירי. "ואמרת שזה יהיה בזכות השותפות, ושזו עסקה בדוקה!".

הפעילה נזכרה והתרגשה. היא הגיעה לבקר את מירי, וברכה אותה מכל הלב.

וכשהיא יושבת ליד מיטתה, מירי ביקשה ממנה: "גשי נא בבקשה למגירה, נמצא שם כתב השותפות ששלחת לי". היא ניגשה, הוציאה את השטר המקופל בקפידה והגישה אותו למירי. הן פתחו אותו יחד, קראו את מה שכתוב בתוכו, והתחילו לדמוע.

ובאותו רגע זה קרה. כאילו משהו זז. באותו רגע הרגישה מירי שהיא קמה לתחייה.

ובאותו רגע, כמו בסיפורים, הכל התחיל להסתדר.

מירי התחילה להרגיש טוב יותר. לאט-לאט היא כבר קמה מהמיטה, התפללה מהסידור בלי שהאותיות יקפצו, חזרה

סיפור מרגש זה מתפרסם כאן באדיבותה של הגב' מירי לויאן-עשהאל, וכולנו מאחלים לה המשך החלמה ובריאות שלמה.

מירי הסכימה לשתף אותנו בסיפורה האישי, כדי לקדש שם שמים ולהמחיש לכולנו את ישועת ה' לה אנו יכולים לזכות בזכות חתימה על כתב השותפות.

סיפורה של מירי הוא אחד מתוך מאות סיפורים דומים שהגיעו אל שולחן המערכת, כשכולם מספרים סיפור אחד, חזק ומפעים: כתב השותפות עם הידברות הוכיח את עצמו, ובזכותו הם זכו לישועה שהם היו זקוקים לה.

גם השנה, כמדי שנה, חתימה על כתב שותפות עם כבוד הרב זמיר כהן שליט"א ועם כלל פעילות הידברות היא חתימה לחיים, עסקה של ממש, והיא הסגולה הבדוקה שלנו לשנה טובה ומתוקה!

למענו,
למען ילדינו,
למען כלנו...
חותמים לחיים!

חתימה על שותפות מלאה עם הרה"ג זמיר כהן שליט"א
ועם כל פעילות הקודש וזיכוי הרבים של הידברות,
זה הפרקליט שלך ליום הדין.

חתימה על שותפות - היא חתימה לחיים. זה פשוט!